

Година LXXXVIII

БИБЛИЈСКЕ
ЛЕКЦИЈЕ

*Прихвајљиво
обожавање*

Октобар- Децембар 2012

Садржај:

- 3 Предговор
- 4 Прилог прве суботе:
За Молићвени дом у Фицију
- 5 Ко је достојан обожавања?
- 10 Жртва коју Бог прихвата
- 15 Богослужење првих патријараха
- 20 Аврамова вера
- 25 Прилог прве суботе:
Лишераишура за нове мисије
- 26 Човек по Божјем срцу
- 31 "Музика у богослужењу"
- 36 Врлина понизности
- 41 Жртва ради нашег наследства
- 46 Прилог прве суботе:
За Молићвени дом у Албанији
- 47 Улагање у небеско злато
- 52 Беле хаљине
- 57 Мелем за очи
- 62 Покајање и победа
- 67 Несебичност у богослужењу
- 72 Богослужење у породици

Библијске лекције

Година LXXXVI

Број 4

БИБЛИЈСКЕ ЛЕКЦИЈЕ представљају програм свакодневног тематског проучавања Речи Божје, заснованог само на Библији и Духу пророштва, без икаквих додатних коментара. Питања су формирана тако да омогућавају директан и сажет одговор. Речи у загради ( ) додате су понегде ради јаснијег схватања контекста и течнијег читања. Даље проучавање датих тема уз помоћ цитираних дела веома је препоручљиво.

Ислази четири пута годишње

Одговорни уредник:
Ана Тодоровић

Превод са енглеског:
Бранко Босанац

Издаје:

Унија Реформног Покрета
Адвентиста седмог дана

Адреса:
Моравска 8 - Неимар
11000 Београд

Тел.Факс:
(011) 2430-947

e-mail: unita2@EUnet.rs

Штампа:
Бирограф, Земун

Предговор

У току овог тромесечја ученици суботне школе широм света проучаваће тему **Прихватљиво обожавање**. Шта је то у ствари обожавање? То је указивање: поштовања, љубави и поданичке верности неком божанству, идолу или светом предмету. Грчке речи за обожавање значе "клањати се", "одавати дужно поштовање" и "служити". Из тих дефиниција јасно проистиче да обожавати значи признати да достојанство, част и славу и клањање у молитви дугујемо само Господу.

Шта богослужење људских бића – потпуно обузетих слабошћу пале и грешне природе – чини прихватљивим или неприхватљивим за чистог и светог Бога? То ћемо проучавати у току три следећа месеца. Имајмо на уму да су Божје мисли и путеви неупоредиво виши од наших (Ис. 55,8.9). Као што је неопходно да научимо одређене манире да бисмо могли слободно и ефикасно комуницирати са лицима другачије културе и језика него што је наш, колико је неопходније да научимо језик и обичаје прикладне за небеске дворе којима се приближујемо! С наше стране, то захтева понизност и спремност да примамо поуке.

Ми смо упозорени: "Ако због греха и скрнављења оних који тврде да верују у истину, Божје незадовољство и Његов гњев погоде Заједницу, Он то неће повући све док чланови не учине све што је у њиховој моћи да покажу своју мржњу према греху и своју одлучност да га изгнају из Заједнице." – *Мајтеријали Ј. Г. Вајџи из 1888, 144.*

"Ако се истинска представа о правом богослужењу и правом страхопоштовању живо не утисне у мисли слушалаца, све више и више ће јачати склоност да се оно што је свето и непролазно спусти на ниво обичног и свакодневног, и они који исповедају истину представљаће увреду за Бога и ругло за веру. Са својим ниским појмовима, они неће бити у стању да цене чистоту и светост неба и остаће потпуно неспремни за друштво оних који ће уздизати Бога у небеским дворевима, где је све у савршеној чистоти и савршенству, где свако биће испољава савршено страхопоштовање према Богу и Његовој светости." – *Мој живот данас, 312.*

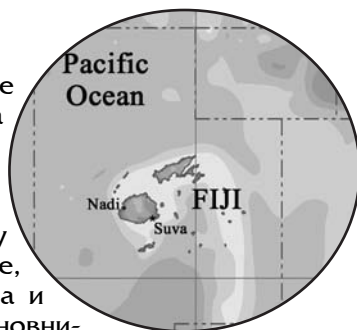
"Они који упорно настављају сопственим путем, угађајући себи и тежећи да их људи хвале, изазивају Божје незадовољство и Његову осуду. Они ће свакако бити захваћени сотонским обманама ових последњих дана, 'јер љубави истине не примише'. Због тога што им је Господ у ранијим данима указивао свој благослов и поштовање, они ласкају себи да су изабрани и верни, и да им опомене и укори нису потребни. Али Верни Сведок каже: "Ја које год љубим оне и карам и поучавам; постарај се дакле и покај се" (Откр. 3,19). – *Мајтеријали Ј. Г. Вајџи из 1888, 761.*

Господ нека нам подари своју милост у разумевању овога, то је наша усрдна жеља.

*Генерална конференција
Одсек за субојну школу*

*Прилог њрве субојше у месецу
За Молишвени дом у Фицију*

Фици се у ствари састоје од групе око три стотине острва расејаних на ширини од преко 1000 миља у Јужном пацифику. Са другим по величини острвом Вануа Леву, које се налази на самом Екватору, Фици имају тропску климу, сунцем обасјане пешчане обале, бујну вегетацију, обиље воћа, поврћа и коренастих плодова. Око 900 000 становни-

ка чине углавном две расе: домородачки Фицијани, 48% а Индо-Фицијани 45% и осталих 7%. Службени језик је енглески. У народу већином говоре Фицијан и Хинди. Домородачки Фицијани су већином хришћани (методисти, римокатолици, пентакосталци и адвентисти седмог дана), а Индо-Фицијани су углавном браменске вере и муслимани. Порука Реформног покрета допрла је на ово острво 1974. године када су браћа А.К. Сас и Милан Вукотић први пут посетили Фици и крстили четири душе. Аустралијска унија је 1997. године, као мисионаре, послала тамо браћу Јована Ђирића и Крис Греано; и захваљујући колпортерском раду следеће, 1998. године крштено је 30 душа. Дело није престало да напредује. Милошћу Божјом тамошњи верници, иако сиромашни у овоземаљским добрима, успешно шире Јеванђеље и буде ново интересовање на великим острвима, у градовима и широм мањих острва.

"Потреба за усрдним и самопожртвованим напорима у делу Христовом данас је већа него икада, јер су часови времена милости и проверавања на измаку, и последњу вест милости треба објавити свету. Душа ми је покренута македонским вапајима који долазе са свих страна, из градова и села наше земље, с друге стране Атлантика и широког Пацифика и са разних морских острва: "Дођите и помозите нам!" Браћо и сестре, хоћете ли да се одазовете овом позиву..." – V Свед. 686.

Нама је јако потребна зграда у којој би имали Молитвени дом, али исто тако и уред за дистрибуцију наше литературе. Стално изнајмљивање просторија веома је скупо, а наше финансијске могућности су скромне. Наша је усрдна молитва да Господ покрене ваша срца за стварне потребе Његовог дела на овим острвима као једног дела Његовог великог винограда. Када се у **суботу 6. октобра ове године** буду сакупљали посебни прилози, помозите дарежливо да се подигне Молитвени дом на славу Господу у овој земљи. Хвала вам. Нека Господ обилно благослови сваки прилог и сваког дародавца.

Ваша браћа и сесјре са острвља Фици

Ко је досјојан обожавања?

"Досјојан си, Госіоде, да іримиш славу и часіи и силу; јер си Ти саздао све, и іо вољи Твојој јесіи и сіворено је." – Оікр. 4,11.

"Анђеоско савршенство изневерило је на небу. Људско савршенство изневерило је у Едему, у блаженству раја. Сви који желе да имају сигурност било на небу или на земљи морају да гледају у Јагње Божје." – *Наше високо звање, 45.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Паіир. и іророци, 5-16.*

Недеља

30. сейіембар

1. ОСНОВНО НАЧЕЛО СВЕМИРА

a. На шта треба да буде усредсређена пажња свих створених бића - зашто? І Петр. 1,24.25.

.....

.....

b. Како је све ово обухваћено улогом Исуса Христа? Ефесц. 3,8.9; Јован 1,1-3.

.....

.....

"Господар свемира у свом добротворном подухвату није био сам. Он је имао Сарадника који је могао правилно да схвати Његове намере и да се заједно с Њим радује што су створена бића учињена срећнима." – *Паіир. и іророци, 6.*

c. У чему чисти и свети анђели налазе највеће задовољство и радост? Пс. 89,14-16.

.....

.....

"Пошто је закон љубави основ Божје владавине, срећа свих разумом обдарених бића зависи од њихове потпуне сагласности са Његовим великим начелима правде." – *Паіир. и іророци, 6.*

2. ПОРЕКЛО БЛАТА СЕБИЧНОСТИ

а. Којим страним осећањима је небески хоровађа - дотада дивни анђео - почео да даје места у свом срцу, и какав је био исход тога? Језек. 28,13.17; Ис. 14,13.14.

"Мало по мало, Луцифер је почео нагињати самоузвишењу... Иако је сва слава овог моћног анђела била Божји дар, он је ипак почео да је сматра својим власништвом. Пошто није био задовољан својим положајем, иако је био цењен више него било који припадник небеских војски, усудио се да жуди за обожавањем што припада једино Створитељу. Уместо да се труди да сва створена бића највиши идеал привржености и верности гледају у Богу, он је настојао да њихову службу и оданост обезбеди за себе. Жудећи похлепно за славом којом је Вечни Отац окружио свога Сина, овај анђеоски кнез је тежио и за влашћу која је била првенствено право Христово." – *Пајџр. и ѿророци, 7.*

"Тада је савршена хармонија неба била поремећена. Луциферова склоност да уместо Богу служи себи, пробудила је осећање страха код оних који су слављење Бога сматрали највишом дужношћу." – *Пајџр. и ѿророци, 8.*

б. На који начин се Луцифер привидно клањао Творцу заједно са осталима, а шта је у ствари чинио? Мат. 15,8.

"Анђели су радосно признали Христову врховну власт, поклонили се пред Њим и указали Му своју љубав и највеће поштовање. И Луцифер се поклатио заједно с њима, али се у његовом срцу водила, до тада нечувена, жестока борба. Истина, правда и оданост бориле су се против зависти и љубоморе. За извесно време је изгледало да утицај светих анђела делује на њега. Док су се песме хвале и славе уздизале у складним акордима хиљада радосних гласова, изгледало је као да је злог духа нестало; неизречива љубав дубоко је потресла цело његово биће; душа му се, у складу са светим осећањима окупљених, окренула љубави према Оцу и Сину. Али се поново испунио охолошћу и понео сопственом славом. Тежња за превлашћу поново је оживела и још више је завидео Христу. Високе почести које су Луциферу биле указиване он није ценио као Божји дар, и оне у њему нису пробудиле захвалност према Створитељу. Он се хвалисао својом славом и високим положајем, и тежио је да се изједначи са Богом." – *Пајџр. и ѿророци, 9.*

3. КРИЗА У НЕБУ

а. Које упозорење, посматрајући обмањивачку тактику коју је Луцифер отпочео у небу, треба послушати? Приче 24,1.2.

"Користећи се љубављу, оданошћу и поверењем које су у њега имала света бића док су се налазила под његовим руководством, он је вешто усађивао у њихове мисли своје незадовољство које они нису разазнавали. Луцифер је Божје намере приказивао у лажној светлости – конструишући их и искривљујући тако да изазову револт и незадовољство. Вешто је наводио своје слушаоце да изразе своја осећања; затим би такве изразе, где год би то могло да послужи његовом циљу, понављао као доказ да анђели нису потпуно сагласни са Божјом владавином. Тврдећи да је потпуно одан Богу, упорно је истицао да мењати читав поредак и законе неба треба зато да би се божанска владавина учврстила. Тако, док је радио на томе да изазове противљење закону Божјем и да своје незадовољство улије у мисли анђела који су му били потчињени, он се привидно трудио да отклони незадовољство и нелојалност анђела према небеском поретку. Док је тајно подстицао неслогу и побуну, веома лукаво је настојао да споља изгледа тако као да му је једини циљ да се сачува оданост Богу, склад и мир.

"Иако су пре тога били у потпуној сагласности са поретком који је Бог успоставио, (неки од анђела) сада су постали незадовољни и несрећни што не могу да проникну у Његове недокучиве савете; нису били задовољни Његовом намером да уздигне Христа. Такви су били спремни да се заложе и за други Луциферов захтев према којем је требало да се он у погледу ауторитета изједначи са Сином Божјим." – *Пајџр. и ѿророци, 11.*

б. После усрдног саветовања и залагања за Луцифера - који је позивао на отворени рат против милосрдног Творца и Његовог закона љубави - шта је небо било приморано да предузме, и зашто? Откр. 12,7-9.

"Упорно је бранио свој став и потпуно се упустио у велику борбу против свога Творца. Тако је Луцифер 'светлоноша', учесник славе Божје и чувар Његовог престола, преступом постао сотона 'непријатељ' и Богу и свим светим бићима, постао је узрочник пропасти оних које је Небо поверило његовом вођству и бризи." – *Пајџр. и ѿророци, 12.*

4. ОБОЖАВАЊЕ У ЕДЕМУ И КРИЗА НА ЗЕМЉИ

а. Какво је у почетку било све што је Бог створио? I Мојс. 1,31. Чиме је Бог показао своју велику љубав према бићима која је створио по свом обличју? I Мојс. 3,9.

"Адам је у Едемском врту био окружен свим што му је срце могло да пожели. Свака његова потреба била је задовољена. У велелепном Едему није било греха нити било каквих знакова распадања. Божји анђели су слободно и љубазно разговарали са светим паром. Птице су слободно и радосно цвркулале своје славопоје у славу Створитељу. Мирољубиве животиње у срећи невиности играле су се око Адама и Еве, спремне да послушају њихов глас. Адам је, као најплеменитије Божје створење, био савршен у својој мужевности." – *Знаци времена, 11. јун, 1874.*

"Никаква сенка није се испречавала између њих и њиховог Творца. Они су Бога познавали као свог милостивог Оца, и своју вољу су у свему усклађивали са вољом Божјом. У Адамовом карактеру огледао се одсјај Божјег карактера." – *Ујуиуиство за младе, 2. јун, 1898.*

б. Како је намера коју је Бог имао приликом стварања ове земље била осујећена? I Мојс. 3,1-7. Опиши прве духовне симптоме који тужно подсећају на Луциферов став. I Мојс. 3,12.13.

"У настојању да Бога прикаже у лажној светлости (Луцифер) Му приписује жељу за самоуздизањем. Своје рђаве особине он настоји да припише Творцу пуном љубави. Тако је преварио анђеле. Тако обмањује и људе. Он их наводи да сумњају у Божју Реч и да немају поверења у Његову доброту." – *Одсјај Христјовог каракџера, 23.*

"Адам није могао свој грех ни порећи ни оправдати, међутим, уместо да покаже да се каје, покушао је да кривицу пребаци на своју жену, а тиме и на самога Бога." – *Паџр. и џророци, 33.*

"Кад је жена била упитана: 'Зашто си то учинила?' она одговори: 'Змија ме превари, те једох.' У њеном оправдавању због учињеног греха била су у исто време и питања: 'Зашто си створио змију? Зашто си допустио да уђе у Едем?' Тако је она, као и Адам, одговорност за свој пад приписивала Богу. Дух самооправдања води порекло од оца лажи; наши прародитељи су подлегли у томе већ у тренутку кад су дозволили да буду изложени сотонином утицају, и то испољавају сви синови и кћери Адамове. Уместо да скрушено признају своје грехе, они покушавају да се оправдају, преносећи одговорност на другога, на околности, или на Бога – при чему чак и Његове благослове користе као повод за гунђање против Њега." – *Ibid., 34.*

5. ОТКРИВЕНА ПРАВА СЛИКА

а. Какво право сотона полаже на наш род - и шта увек морамо имати на уму да бисмо избегли његове замке? Пс. 58,1-3; Јер. 17,9.

"Порекло греха је у саможивости. Луцифер, херувим заклањач, желео је да буде први у небу. Тежио је да задобије контролу над небеским бићима, да их одвоји од Творца и да њихову оданост придобије за себе." – *Одсјај Христовоḡ каракѿера, 23.*

"Оспорити Сину Божјем право на врховну власт и тиме побити доказе о Творчевој мудрости и љубави, то је постао циљ овог кнеза анђела. Том циљу намеравао је да посвети све енергије свог моћног духа који је, иза Христовог, био први међу становницима неба." – *Пајир. и ѿророци, 8.*

"Планом искупљења откривена је правда и љубав Божја, обезбеђена вечна заштита за непале светове, као и за све оне који ће бити искупљени крвљу Јагњетовом. Наша једина нада је савршено поверење у крв Онога који може да спасе све који Његовим посредовањем долазе к Богу." – *Наше високо звање, 45.*

б. Шта ће на крају цела васиона схватити о Божјој праведности и Његовом достојанству? Римљ. 3,3,4; Откр. 4,11.

"Историја греха ће кроз сву вечност представљати сведочанство да је срећа свих створења која је Бог створио нераздвојно везана за постојање Божјег закона. Имајући пред очима све чињенице у вези са овом великом борбом, становници целе васионе – и они који су остали одани Богу и они који су у побуни – једногласно изјављују: 'Праведни су и истинити путеви Твоји, Царе светих!' – *Вел. борба, 591.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Зашто је тако битно да знамо ко је Христос у стварности?
2. Која су недолучна осећања и жеље били почетак Луциферове побуне?
3. Како, пратећи постепено у низу Луциферових поступака који су га довели до неизбежног пада, можемо избећи такве кораке?
4. Какву супротност у карактеру наших прародитеља можемо запазити пре и после њиховог пада у грех?
5. Објасни суштинску супротност између Христовог и сотониног карактера.

Жрџва угодна Богу

"Вјером љринесе Авељ Богу бољу жрџву него Каин; њоме би љосвједочен да је љраведник, када сам Бог љрихвати даре његове; кроз њу он и љослије смрџи још говори." – Јевр. 11,4.

"Док је клао невину жртву (Адам) је задрхтао при помисли да ће због његовог греха морати да се пролије крв безазленог Божјег Јагњета. Тај приказ му је пружио дубљу и упечатљивију представу о величини његовог престапа, за који нема никаквог другог испаштања осим смрти драгог Божјег Сина." – *Задивљујућа Божја благодат*, 15.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Пайџријарси и љророци, 49-57.*

□ Недеља

7. октобар

1. ПОСЛЕДИЦЕ ГРЕХА

а. Каква промена је настала у животу наших прародитеља после њиховог пада у грех, и како је то утицало на њихов новонастали начин богослужења? I Мојс. 3,16-24.

"Док није сагрешио, Адам је имао срећу да непосредно разговара са својим Творцем; али је грех довео до раздвајања између Бога и човека, и само Христовим испаштањем могла се премостити провалија, омогућити спасење и поново успоставити благословена веза између неба и земље. Човеку још увек остаје ускраћен непосредни приступ Творцу, али Бог одржава везу с њим преко Христа и анђела..." – *Пайџр. и љророци, 45.*

"Приношење жртава прописао је сам Бог. То је имало за циљ да човека стално подсећа на његов грех и да га наведе на кајање и јавно испољавање вере у обећаног Спаситеља, и да палом људском роду стално и живо предочава свечану истину да је грех проузроковао смрт. За Адама је приношење прве жртве било изузетно болна и мучна церемонија. Морао је подићи своју руку да би одузео живот који је само Бог могао даровати. Тада је први пут видео смрт, а знао је да ни човек ни животиња не би морали умрети, да је он остао послушан Богу." – *Ibid., 46.*

2. БОГ ВИДИ ИЗБОР КОЈИ МИ СВОЈОМ ВОЉОМ ПРИХВАТАМО

а. И поред поука које је примио од својих богобојажљивих родитеља, какву супротност у избору богослужења је исполио први Адамов потомак рођен на овом свету? I Мојс. 4,1-5.

"Авељ је схватио велика основна начела искуплења. Увиђао је да је грешник и да између његове душе и везе с Богом стоје грех и смрт као казна. Принео је заклану животињу, жртвовани живот, и тиме признао захтеве закона који је био прекршен. Гледајући у проливену крв, видео је жртву будућности – Христа како умире распет на Голготи; и верујући у спасење које ће тим бити осигурано, осведочио се да је оправдан и да му је жртва примљена." – *Паџр. и њро-роци, 50.*

"Кајин је, исто тако као и Авељ, имао прилике и могућности да сазна и схвати све те истине. Он није био жртва самовољне и тиранске Божје намере. Није један од браће био изабран да буде од Бога примљен, а други да буде одбачен. Авељ је изабрао веру и послушност; Кајин, неверовање и побуну. Цела се ствар заснивала на томе." – *Ibid., 51.*

б. Без обзира коју религију исповедају, шта људи могу да науче из доживљаја Кајина и Авеља? Јевр. 11,4; Малахија 3,18.

"Кајин и Авељ су представници двеју групација или опредељења која ће у свету постојати до свршетка времена. Једни ће умети да се користе жртвом принесеном због људских преступа, а други ће се све више уздати и ослањати на своје личне заслуге; њихова жртва, лишена снаге божанског посредништва, неће бити у стању да им обезбеди Божју милост. Наши преступи могу бити опроштени само Христовим заслугама. Они који сматрају да им Христова крв није неопходна, да личним заслугама без божанске милости могу стећи наклоност и одобравање неба, западају у исту ону заблуду у којој се налазио и Кајин. Ако не прихвате крв која може да очисти, они остају под осудом и клетвом. Није предвиђен и не постоји ниједан други начин да се човек ослободи робовања греху." – *Паџр. и њр. 51.*

"Највећи део света припада оној групацији поклоника који се поводе за Кајиновим примером; јер се скоро све лажне религије заснивају на истом принципу – да човек може обезбедити спасење личним напорима." – *Ibid., 51.*

3. ВЕОМА РИЗИЧНО СХВАТАЊЕ

а. Зашто смо упозорени да се чувамо опасног филозофирања и праксе многих који су искрени али се поводе за схватањем такозваног "новог века" и сличних покрета? Дјела 4,10-12; I Тим. 6,20,21.

"Многи тврде да људском роду није потребно искупљење, него развој – да би се сам могао оплемени, уздићи и препородити. Као што је Кајин мислио да може обезбедити божанско одобравање и принос који је представљао жртву без крви, тако се и ови надају да ће уздићи човечанство до Божјег узора без жртве испаштања и помирења. Кајинов случај показује шта је последица таквог схватања, шта човек неминовно постаје ако се одвоји од Христа. У човеку нема снаге којом би могао сам да се обнови и препороди, јер човечанство не тежи горе ка оном што је божанско, већ доле ка оном што је сотонско. Христос је наша једина нада. 'Јер нема другога имена под небом данога људима, којим бисмо се ми могли спасти' (Дјела 4,12)." – *Паџр. и џророци, 51.*

б. Шта, према запису о Кајиновом и Авељевом животу, права вера у Христово испаштање обухвата? Римљ. 3,23-31; Јаков 2,22,17.

"Права вера, вера која се потпуно ослања на Христа, испољава се у покоравану свим Божјим заповестима. Од Адамовог времена па све до наших дана велика борба се увек водила око тога да ли треба или не треба држати Божји закон. Увек је било људи који су полагали право на Божју милост иако су запостављали неке Његове заповести и сматрали их неважнима. Међутим, Свето писмо каже: '... и кроз дјела саврши се вјера'. 'Тако и вјера ако нема дјела, мртва је по себи' (Јаков 2,22.17). Онај ко тврди да познаје Бога, а 'заповијести Његове не држи, лажа је и у њему истине нема (I Јов. 2,4)." – *Паџр. и џр., 52.*

"Кајин и Авељ су представници двеју великих групација. Авељ је као свештеник, своју жртву принео у озбиљној вери. Кајин је принео плодове својих земаљских прихода, али није хтео да то доводи у везу са приношењем крви жртвованог јагњета. У свом срцу он је одбио да приношењем крви жртвоване животиње покаже признање греха и веру у Спаситеља. Није хтео признати чињеницу да му је потребан Искупитељ. За његово срце пуно охолости, то би значило зависност и понижење.

"Али Авељ је, вером у Спаситеља који треба да дође, принео жртву која је Богу била много угоднија и прихватљивија него што је био Кајинов принос. Приношењем крви заклане животиње, он је признао да је грешник, да се каје и одбацује своје грехе и да верује у заслуге Велике жртве чија ће се крв приносити у будућности." – *Конфронџација, 22.23.*

4. КАЈИНОВА УОБРАЖЕНОСТ

а. У ком смислу је Кајинов такозвани принос у ствари био побуна против Бога? I Мојс. 4,6.7.

"Сотона је зачетник неверовања, гунђања и побуне. Он је Кајиново срце испунио сумњом и лудачком мржњом против његовог недужног брата, али и против Бога зато што је његову жртву одбацио а Авељеву примио. У наступу лудачке мржње, он је заклао свога брата.

"Приношење жртава било је уведено да би, симболичним проливањем крви заклане животиње, човеку служило као јемство да ће од Бога добити опроштај кроз Велику жртву која тек треба да буде принесена. Том церемонијом човек је имао могућност да покаже кајање, послушност и веру у Искупитеља који ће доћи. У жртви коју је Кајин принео Богу није било знака потчињености ни послушности обреду који је сам Бог одредио. Приносећи само плодове земље, сматрао је да је његов лични план племенитији, јер га као поклоника не унижава да се проливањем крви осећа зависним од неког другог и тиме изражава сопствену слабост и грешност. Кајин је потпуно омаловажио крв искупљења." – *Конфронтиација*, 23.

б. Објасни Кајинов проблем што се тиче односа са Авељом. I Мојс. 4,8-10; I Јов. 3,12.

"Уместо да призна свој грех, Кајин је продужио да се жали на Божју неправду и да гаји завист и мржњу према Авељу. Љутито је прекораво брата, настојећи да га увуче у препирку по питању Божјег поступања с њима. У кротости, али неустрашиво и одлучно, Авељ је бранио Божју праведност и Његову доброту. Указао је Кајину на његову заблуду и трудио се да га наведе да и сам то увиди. Подсетио га је на Божје сажаљење испољено према њиховим драгим родитељима што им је поштедео живот онда кад је могао да их казни смрћу истог тренутка, и упорно истицао да их Бог љуби, јер да није тако Он не би дао свог љубљеног, безгрешног и светог Сина да прими на себе казну коју су они заслужили. Све то је још више распламсало жестину Кајиновог гњева. Разум и савест говорили су му да је Авељ у праву; али се љутио што се онај који му је обично био покоран усудио да му се успротиви, и што код њега нија наишао на сагласност, у своме противљењу и побуни против Бога. У налету јарости, убио је свога брата." – *Пајир. и њороци*, 52.

5. ИЛУСТРАЦИЈА НЕПРОМЕЊИВОГ НАЧЕЛА

а. Какве плодове неизбежно доноси Кајинова религија? I Јов. 3,13; Јован 3,20.

"Кајин је мрзео свог брата и убио га, не зато што му је овај учинио нешто нажао, већ зато што 'дјела његова бијаху зла, а брата му праведна' (I Јов. 3,12). Тако су у свим вековима непобожни и неправедни мрзели оне који су бољи од њих. Авељев живот послушности и непоколебљиве вере, био је за Кајина стални укор... Уколико светлост којом верне Божје слуге одражавају Његов карактер јаче сија, утолико се греси непобожних јасније виде, и утолико су одлучнији њихови напори да униште оне који ремете њихов мир." – *Паџр. и џр.*, 53.

б. Какву поуку можемо извући из Божјег поступања са Кајином? I Мојс. 4,11-16.

"Мрачна историја Кајина и Његових потомака најјасније показује шта би било да је Бог грешнику подарио вечни живот и да је овај, захваљујући том вечном постојању, могао у потпуности да развије своју побуну против Бога.

"Сотона се стално и неуморно труди покушавајући на хиљаде начина да изобличи Божји карактер и лажно представи Његову владавину. Он ради с великим и добро организованим плановима и чудесном силом, како би становнике света чврсто држао под окриљем својих заблуда. Недокучиви и Свезнајући Бог сагледао је крај још на самом почетку, и у Његовом поступању са злом могу се видети само Његови далекосежни и свеобухватни планови. Он је имао намере не само да савлада побуну него и да пред целим свемиром покаже њену праву природу. Божји план је, без икаквог увијања, показао не само Његову праведност и милосрђе већ је потпуно оправдао и Његову мудрост и правичност у поступању са злом." – *Паџр. и џророци*, 56.

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Ми често говоримо о Адамовом греху, али чему се ипак можемо научити из његовог кајања?
2. Које две велике групације људи се поводе за примером Кајина и Авеља?
3. Како ми данас треба да одговоримо на тврдњу да људски род сам може да се поправи?
4. Зашто је Кајинова озлојеђеност против Бога потпуно неоправдана и безразложна?
5. У чему можемо наћи мир кад се суочимо са онима који заузимају Кајинов став?

Бо̀гослужење њрвѡх ѡѡријараха

"А без вјере није мо̀дуће у̀одиѡи Бо̀у; јер онај који ѡрилази Бо̀у, ѡреба да вјерује да Бо̀ ѡстоји и да Он на̀рађује оне који га ѡраже." – Јевр. 11,6.

"Христос ускоро долази. Божји анђели се труде да нашу пажњу одврате од нас самих и од пролазности овога света. Не дозволимо да се труде узалуд." – *Одсјај Христовог каракићера*, 312.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Паѡр. и ѡророци, 69-85.*

Недеља

14. октобар

1. ЕНОХ

а. Како списи Надахнућа описују Енохово искуство? I Мојс. 6,8.9.15; Јевр. 11,5. Захваљујући непрекидној повезаности са правим богослужењем, шта је Еноху било показано пре његовог вазнесења на небо? Јуда 14.

"Енох је верно преносио људима све што му је Бог открио преко Духа пророштва. Неки су поверовали у његове речи и вратили се од своје безбожности да у страхопоштовању служе Богу. Такви су Еноха често тражили у местима његове повучености, и он их је упућивао и молио се Богу за њих да их обдари познањем Своје воље. Он се често повлачио у усамљеност да га људи не узнемиравају, јер су га прекидали у његовом побожном размишљању и одржавању везе са Богом. Ипак се није увек клонио дружења са онима који су га волели и који су радо слушали његове мудре речи; нити се потпуно издвајао од оних који су били изопачени. У договорено време састајао се и са добрима и са злима, трудећи се да непобожне одвраћа од њихових злих путева и да их упућује и саветује у страху Божјем. Оне који су познавали Бога учио је да Му служе још савршеније. Радо би остајао с њима докле год би својим побожним разговорима и светим примером могао да им буде на благослов; а затим би се повлачио из сваког друштва – од дружења са верницима, од подругливих идолопоклоника, да би био потпуно сам, гладан и жедан општења са Богом и оног знања које му је само Он могао дати." - *Дух ѡророшѡва I, 62.63.*

2. У ДАНИМА НОЈЕВИМ

- a. У каквом је стању био људски род у време Нојевог рођења? I Мојс. 6,1.2.5.6.11.12.
- b. Како је Исус Нојеве дане упоредио са нашим данима - и шта ми треба да схватимо из тога? Лука 17,26.27; Мат. 24,37-39.

"Бог није осудио препотопне људе зато што су јели и пили. Он им је дао плодове земље у великом изобиљу да би задовољили своје свакодневне потребе. Њихов се грех састојао у томе што, користећи се тим даровима, нису били захвални Дародавцу и што су се унижавали неограниченим попуштањем апетиту. Законом им је било допуштено да се жене и удају. Брак је божанска установа, једна од првих у поретку који је Он успоставио. Он је за ову установу дао нарочита упутства и заоденуо је светошћу и лепотом; али су та упутства заборављена и брак је изопачен до те мере да је служио само за задовољавање страсти.

"Слично стање и данас постоји. Претерује се у свему што је иначе дозвољено. Апетиту се попушта без икаквог ограничења. Они што тврде да су Христови следбеници једу и пију с пијанцима, док њихова имена стоје у књигама Заједнице на почасном месту. Неумереност умртвљује моралне и духовне снаге и утире пут задовољавању ниских страсти. Хиљаде и хиљаде не осећају никакве моралне обавезе да обуздају своје чулне прохтеве и постају робови пожуде и страсти. Људи живе само ради чулних уживања и само за овај свет и овоземаљски живот. Претеривање прожима све друштвене слојеве и прелази све границе. Честитост и поштење жртвују се раскоши и разметљивости. Они који желе да се брзо обогате изврћу правду и тлаче сиромашне, а 'тела и душе људи' још се увек купују и продају. Преваре, подмићивања и крађе, могу се срести и у високим и у нижим друштвеним круговима, и нико их не осуђује. Новине су препуне извештаја о убиствима и злочинима, почињеним тако хладнокрвно и без икаквог разлога, да изгледа као да је ишчезло свако осећање човечности. А те страхоте су постале тако обична појава да једва изазивају осуду или чуђење." – *Папир. и пророци*, 82.

"Каква је брачна веза данас? Није ли изопаченост и скрнављење исте очевидно као што је било у данима Нојевим? Свакодневне новине су пуне извештаја о разводима који су све учесталији. Такав брак се своди само на оно што су према Христовим речима чинили становници препотопног света: 'жењаху се и удаваху' (Мат. 24,38) - одајући се само томе." – *Објављени рукописи VII*, 56.

3. НОЈЕВА ВЕРА

- a. По чему се Ноје видно разликовао од осталих који су живели у његовим данима? I Мојс. 6,8.9.14.
- b. Пошто је Ноје служио Господу, шта можемо запазити о његовој прсној повезаности са Творцем? I Мојс. 6,17-22; 7,1.5.23; 8,15-20.
- c. Опиши велики сукоб између Христа и сотоне што се може видети у животу Нојевом и животу оних који су га слушали. Јевр. 11,6.7.

"Док је Ноје објављивао свету поруку опомене, његова су дела сведочила о његовој искрености. На тај начин је његова вера усавршена и постала очевидна. Он је свету личним примером показао да он заиста верује у оно што је Бог рекао. Све што је имао уложио је у изградњу ковчега. Кад је почео да гради огромну лађу на сувом земљишту, са свих страна су долазили људи да виде овај необичан и дотада невидљив приказ и да чују ватрене речи чудног проповедника. Сваки ударац при изградњи ковчега био је за народ по једно сведочанство." – *Папир. и џорочи, 72.*

"У почетку је изгледало да су многи прихватили опомену, али се ипак нису обратили Богу ни истински покајали. Они нису били вољни да се одрекну својих греха. У току времена које је још било преостало до потопа, њихова вера је била стављена на пробу, али се нису одржали до краја. Савладани неверовањем које је све више узимало маха, они су се најзад придружили свом дотадашњем друштву и заједно с њим одбацили свечану опомену. Поједини су били дубоко осведочени и прихватили би речи опомене, али је било тако много оних који су се томе ругали и смејали да су и ови најзад подлегли истом духу, успротивили се позиву милости и ускоро су били међу најдрскијим и најпркоснијим подсмевачима; јер нико није толико безобзиран и не одаје се греху до те мере као они који су једном имали светлост, па се успротивили Духу Божјем који може да убеди и осведочи душу.

"Људи оног нараштаја нису сви били идолопоклоници, у потпуном смислу те речи. Многи су тврдили да служе Богу. Тврдили су да су њихови идоли само видљива представа божанства и да помоћу њих људи могу стећи јаснији појам о Божјем Бићу. Ти су били најистакнутији у одбацивању Нојеве поруке." – *Ibid., 74.*

4. ОНИ КОЈИ КАО НОЈЕ ОПОМИЊУ ДАНАШЊИ СВЕТ

а. Шта је у Светим списима проречено за дане у којима ми живимо? I Тим. 4,1; II Тим. 3,1-5.

"Исус је поставио значајно питање: 'Али Син човјечји кад дође хоће ли наћи вјеру на земљи?' (Лука 18,8). И, као што смо из изложеног могли видети, Он каже да ће стање света бити исто онакво као што је било у данима Ноја. Апостол Павле нас опомиње и упозорава да, уколико се крај буде приближавао, утолико више можемо очекивати и ширење безакоња... Он исто тако каже да ће 'у последње дане настати времена тешка' (II Тим. 3,1); и даје запрепашћујући списак греха који ће се наћи међу онима који 'имају обличје побожности'.

"Кад је време милости за препотопни свет већ било завршено, људи су се још увек одавали узбудљивим забавама и бучном весељу. Они који су имали утицаја и власти, чинили су све што је било у њиховој моћи, како би ум људи стално био обузет задовољствима и уживањем, да последња свечана опомена не би ганула ничије срце. Зар се у нашим данима не понавља то исто пред нашим очима? Док слуге Божје објављују поруку да је крај света пред вратима, свет се потпуно одаје задовољствима и тежњи за уживањем. Узбуђења се нижу једно за другим, чине људе равнодушнима према Богу и спречавају их да се потчине утицају истине која једино може да их спасе од предстојећег уништења." – *Папир. и пророци, 84.*

б. Коју опомену из Нојевих дана треба стално да имамо на уму? II Петр. 3,3-10.

"У Нојево доба светски мудраци су тврдили да је уништење света водом потпуно немогуће; тако и данас има људи од науке који покушавају да докажу како је немогућно да свет буде уништен ватром – да је то супротно законима природе." – *Папир. и пророци, 84.*

"Кад су великани и мудраци онога времена убедили људе да је немогуће да свет буде уништен водом, кад је страховање народа било умирено, кад су Нојево пророчанство сви сматрали заблудом, а на њега гледали као на фанатика – онда је за Бога настао прави тренутак. 'Тај дан развалише се сви извори великога бездана, и отворише се уставе небеске' (I Мојс. 7,11), а ругачи пропадаше у таласима воде која је све преплавила. И поред све своје мудрости којом су се тако хвалисаво разметали, људи су прекасно увидели да је њихова мудрост у ствари била лудост, да је Законодавац виши од закона природе и да Свемоћни у остваривању својих намера не зависи од средстава." – *Ibid., 85.*

5. СТВАРНОСТ КОЈА НАМА ПРЕДСТОЈИ

а. О којој стварности многи данас не желе ни да мисле нити да говоре? I Сол. 5,3.

"Када мишљења и закључци филозофа буду одагнали сваки страх од Божје казне, када вероучитељи буду тумачили да наступају дуги векови мира и благодања, и када свет – потпуно обузет пословима и задовољствима, сејањем и грађењем, наслађивањем јелом и пићем, весељем и забавама – одбаци Божје опомене, а Његове веснике исмеје – 'онда ће изненада напасти на њих погибао... и неће утећи' (I Сол. 5,3)." – *Папир. и пророци*, 85.

б. Шта треба имати на уму увек кад се укаже прилика за придобијање душа? I Петр. 3,18-22.

"Изнесите Реч Божју где год вам се за то укаже прилика. Сејте покрај сваке воде. Можда нећете одмах видети резултате свог рада, али не обесхрабрујте се. Говорите речи које Христос стави у ваша уста. Радите као што је Он радио. Уђите у сваки град и у свако село, као што је то и Он чинио за време своје јавне службе на овој земљи.

Искупителъ света је имао много слушалаца, али мало следбеника. Ноје је сто двадесет година проповедао препотопноме свету, али је ипак мало било оних који су ценили и правилно искористили то драгоцену време милости и проверавања. Нико се није убројао у вернике и ушао у ковчег изузев Ноја и његове породице. Од свеколиког становништва тадашњег света само је осам душа примило Божју поруку, али је та порука осудила свет. Било им је дато довољно светлости да би могли да поверују; одбацивањем добијене светлости запечатали су своју пропаст. Порука коју ми објављујемо свету биће мирис живота за живот свима који је прихвате, а осуда свима онима који је одбаци." – *VII Сведочанство*, 34.

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Која је била једна од тајни Еноховог успеха у придобијању душа?
2. Како треба разумети оно што је Христос рекао о данима Нојевим?
3. Које трајно начело можемо видети у резултатима Његовог проповедања?
4. Како су апостоли прорекли ставове који данас преовлађују у друштву?
5. Имајући у виду краткоћу времена које нам преостаје, ком позиву треба да се одазовемо?

Аврамова вера

"Авраам отац наш не оћрава ли се дјелима кад ћринесе Исака сина својега на ољћар? Видиш ли да вјера ћоможе дјелима ћеговијем, и кроз дјела саврши се вјера?" – Јаков 2,21.22.

"Приближавајући се Господу ми примамо милост посредством које чинимо она дела која ће бити награђена Његовом руком." – РН, 29. јануар, 1875.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Пайћр. и ћророци, 135-146.*

□ Недеља

21. окћобар

1. ОДВАЈАЊЕ ВЕРОМ

а. Шта можемо научити из позива који је Господ упутио Авраму? И Мојс. 12,1-8; 15,1-7.

"Иако му се отац колебао између правог и лажног богослужења, и са својим знањем о истини мешао и лажне теорије и идолопоклоничку праксу, Аврам се није дао тиме залудити." – *Коменћари библ. ћексћова, 32.*

"И данас се многи кушају исто тако као што је некада кушан и провераван Аврам. Иако они не чују Божји глас како им говори непосредно с неба, Он их ипак позива учењем своје Речи и догађајима свога провиђења. Они могу бити позвани да напусте своје занимање које им обећава богатство и част, да се одрекну подесних и корисних веза и одвоје од својих сродника, да би кренули путем који, на изглед, пружа само тегобе, самоодрицање и жртве. Бог је одредио задатак који они треба да изврше; међутим, лакши живот и утицај пријатеља и родбине ометали би развој управо оних особина које су најбитније за извршење тог Богом одређеног задатка. Он их издваја од утицаја и подршке људи и наводи их да осете потребу Његове помоћи и да зависе само од Њега како би Он могао да им се открије. Ко је спреман да се на позив Провиђења одрекне својих омиљених планова, породичних и других присних веза и друштва? Ко пристаје да се прихвати нових дужности и да ступи у непознате области да би непоколебљива срца и с вољом радио на делу Божјем, сматрајући добитком губитке поднесене Христа ради? Онај ко је вољан да овако поступи има веру Аврамову." – *Пайћр. и ћророци, 112.*

2. ПРИМЕР ЖИВОТА ПРАЂЕНОГ МОЛИТВОМ

а. Шта посебно открива Аврамову присну повезаност са Богом? I Мојс. 12,7.8; 13,4.18.

"Аврам 'пријатељ Божји', оставио нам је један достојан пример. Његов живот био је живот молитве. Где год би разапео своје шаторе, у непосредној близини је подизао и олтар, позивајући све чланове свог домаћинства да присуствују јутарњој и вечерњој жртви. Кад би он своје шаторе склопио и преселио се даље, олтар је остајао." – *Пајџр. и њороци, 114.*

б. Како и ми можемо бити инспирисани оним што је Бог рекао о Авраму? I Мојс. 17,1-5; 18,17.18.

"Све док родитељи и сами не буду свим срцем ходили по закону Господњем, они неће бити у стању да, као Аврам, заповеде синовима својим 'након себе' да се држе путева Његових. У том погледу је потребно да дође до једне дубоке и корените реформе. Родитељи се морају реформисати и проповедници се такође морају реформисати, јер се у њиховим породицама осећа да немају Бога. Ако желе да до ове промене заиста дође, они морају у своје породице унети Реч Божју, и узети Њега за свог Саветника. Децу треба учити да су упутства Речи Божје Његов глас упућен њима, и да се томе морају безусловно повиновати. Осим тога, децу треба са стрпљењем саветовати, и неуморно поучавати како треба да живе да би угодили Богу. Деца таквих родитеља биће у стању да одоле и најпрепруденијим лукавствима неверника. Нека прихвате Библију као основ своје вере, и имаће темељ који надлазећа пима скептицизма неће моћи да поткопа.

"Има веома много домова у којима је молитва запостављена. Родитељи кажу да немају времена за јутарње и вечерње богослужење. Неколико тренутака не могу да посвете у захвалност Богу за толико обиље Његове милости – за благотворне сунчеве зраке и освежавајуће пљускове кише који доприносе да у природи све буја и расте, и за заштиту светих анђела. Немају времена да се помоле за божанску помоћ и вођство и за стално Христово присуство у породици.

"Они што тврде да љубе Бога треба слично патријарсима старих времена, где год разапну свој шатор, да поред њега подигну и олтар Господу. Ако је икад било време да свака кућа буде дом молитве, онда је то сигурно данас. Очеви и мајке треба често да уздику своја срца Богу у скрушеној молитви за себе и за своју децу. Отац, као свештеник породице, треба јутром и вечером да приноси жртву Господу на породичном олтару, док жена и деца треба да му се придруже у молитви и одавању захвалности Богу. У таквој породици Исус ће се радо задржавати." – *Пајџр. и њороци, 134.*

3. ЗАПОВЕДАЋЕ ДОМАЋИНСТВУ СВОМ И НАКОН СЕБЕ

а. Како поверење које је Бог имао у Аврама треба да утиче на оне који су данас главе породица и шта они из тога треба да науче? I Мојс. 18,19.

"Код многих родитеља се јавља слепа и себична сентименталност, погрешно названа љубављу, која се испољава у томе што допуштају да њиховом вољом владају деца чије су страсти још неукроћене, а расуђивање недозрело и неосформљено. То је права свирепост према младима и највећа неправда према свету. Родитељи својим попуштањем уносе несклад у породицу и у друштво. То у младима јача жељу да се руководе својим склоностима, уместо да се потчине божанским захтевима. Одрасли у таквом духу, они у свом срцу носе противљење вољи Божјој, и свој дух нерелигиозности и непокорности преносе на своју децу и децу њихове деце. Требало би да родитељи заповедају дому својему и 'након себе', као што је то Аврам чинио. Учите децу да буду послушна родитељском ауторитету, а то ће послужити као први корак у покоравану Божјем ауторитету.

"Многа зла проистичу из тога што чак и такозване верске вође на Божји закон гледају сасвим олако... Родитељи који исповедају хришћанство, а не држе се уредаба Господњих, не заповедају ни својој деци да се држе путева Његових. Божји закон није правило њиховог живота. Кад деца таквих дорасту да оснују своје огњиште, они не осећају никакву обавезу да своје млађе уче ономе чему ни они сами нису били поучавани. То је разлог што има толико породица у којима се ништа не зна о Богу; зато изопаченост и порок толико узимају маха." – *Паџр. и џороци, 132.*

"Мајка не сме дозволити детету да загосподари над њом. А, да би одржала такав ауторитет, није неопходно прибегавати грубим мерама; чврстина, непоколебљивост и права љубазност осведочавају дете да га заиста волите и остварују жељени циљ." – *Вођење деџеџа, 83.*

"Када је то неопходно родитељи могу непосредно да заповедају својој деци, кажњавање непослушности треба сматрати непромењивим законима природе. Деца која се тако чврсто држе под одређеним правилима знају да када затраже нешто забрањено или недопустиво, никаквим мољакањем или вештином не могу да остваре свој циљ. Деца неодлучних и попустљивих родитеља имају сталну наду да ће улагивањем, вриском или упорном мрзовољом остварити свој циљ или се некажњено осмеле на непослушност. У таквом стању непрекидног надања, жеља и неизвесности, деца постају немирна, раздражљива и непокорна. Такве родитеље Бог сматра кривим што су унесређили своју децу." – *Ibid., 284.*

4. ЗАЛАГАЊЕ И ЗА ОНЕ КОЈИ ЧИНЕ ЗЛО

а. Који Аврамов доживљај открива његову велику љубав и осећање према другима - и какву поуку то садржи за нас? I Мојс. 18,20-33.

"Као човек вере, (Аврам) се најусрдније заузео за становнике Содома... Није се дичио самопоуздањем нити разметао својом правдом. Право на милост није полагао на основу своје послушности или жртава које је поднео вршећи вољу Божју. Осећајући се и сам грешником, залагао се за грешнике. Такав дух треба да поседују сви који приступају Богу. Аврам је исполио управо онакво поверење какво показује дете кад за нешто моли вољеног оца. Пришао је сасвим близу небеском веснику и најусрдније упорно понављао своју молбу. Иако је Лот био један од досељеника у Содому, он није учествовао у безакоњу његових становника. Аврам је мислио да у тој многољудној вароши мора бити још и других штовалаца правога Бога... Аврам се није молио само једном, већ више пута. Видећи да његове молбе наилазе на одговор, охрабрио се и продужио да моли све док није добио јемство да ће град бити поштеђен ако би се у њему нашло само десет праведника." – *Пауџ. и Ђороџи, 127.*

"Аврамова молитва била је прожета љубављу према душама које су биле осуђене на пропаст. Док је осећао одвратност према гресима изопачених становника тог града, он је желео да се ти грешници спасу. Његово тако дубоко и искрено интересовање и залагање за становнике Содома показује колику бисмо забринутост ми морали да осећамо за непокајане. Грех треба мрзети, али грешника треба волети и имати према њему самилости. Свуда око нас налазе се душе које безнадежно одлазе у пропаст страшну исто тако као што је била и она што је снашла Содом. Сваки дан за некога значи свршетак времена пробе и кушања. Сваког тренутка неки прелазе границу иза које милост више не допире. А где су гласници опомене и усрдног преклињања који би позвали грешника да избегне ту страшну судбину? Где су руке испружене да га отргну од смрти? Где су они који би се у понизности и истрајној вери молили Богу за њега?" – *Ibid., 128.*

б. Шта треба да научимо из Аврамовог најтежег кушања? I Мојс. 22,1.2.7-18.

"Из Аврамовог примера треба да се научимо да ништа од онога што поседујемо није сувише драгоцено да то не бисмо могли дати Богу.

"Није било искушења ни патње који би Авраму могли да нанесу такав бол и такво мучење душе као што је било поковање Божјем налогу да на жртву принесе свога сина." – *Знаци вр., 1. април, 1875.*

5. ЗАВЕШТАЊЕ ДАТО АВРАМУ

- а. Који посебно значајан став у Аврамовој сталној повезаности с Богом ми данас треба да имамо на уму? Јевр. 11,8-10; Кол. 3,1-3.**

"Наше интересовање и привлачности не треба да буду усмерени према овом јадном и мрачном свету, већ према Богу, Његовој слави и небу. Наш ум не треба да буде обузет бригом за фарме и имања на овом свету, већ размишљањем о Христовој фарми. Као наследници бесмртног наслеђа, ми своју пажњу и љубав треба да одвраћамо од ове земље и усмеравамо на оно што је небеско." – *Крайици записи (1888), 329.*

- б. Објасни суштину Аврамове вере. Јаков 2,18-24 ; I Јов. 5,3.**

"Нама је данас неопходна вера Аврамова – да разagna таму која нас окружује, спречава пријатне зраке Божје љубави и омета наше духовно растење. Наша вера треба да обилује добрим делима; јер вера без дела је мртва." – *Вера којом живим, 115.*

- с. Зашто је проучавање Аврамових искустава тако значајно за нас данас? Римљ. 4,1-3.13; Гал. 3,8.9.29.**

"Да бисмо служили Богу како треба, морамо бити рођени од божанског Духа. На тај начин се чисти срце и обнавља ум, што нас оспособљава да упознамо и љубимо Бога. На тај начин се радо покуравамо свим Његовим захтевима. То је истинска побожност." – *Жеља векова, 166.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Зашто је одвајање од породичних и друштвених веза често неопходно да бисмо служили Богу?
2. Наведи један од основних предуслова за успешан хришћански живот у породици.
3. Како данашњи родитељи могу да се охрабре Аврамовим примером?
4. Како усрдно треба да се залажемо за необраћене?
5. Изложи укратко значај Аврамових трајних примера верности?

Прилоз њрве субоџе у месецу Литџераџура за Мисионска џоља

И у XXI веку, док интернет, електронска штампа и други медији служе као модерни начин за ширење Јеванђеља, још увек постоји ненадмашно прилагодљив метод представљања који друге врсте медија не могу да замене. Штмпани текст је најделотворнији начин да Јеванђеље допре и до најудаљенијих места – где нема електричне струје. Тим

средством добре вести о спасењу продиру у бивше комунистичке, атеистичке и исламске земље и свима постају доступне на истој бази. Слушкиња Господња каже: "нека се публикације које садрже библијску истину шире као јесење лишће" (*У џросџран. неба*, 323).

"Наше публикације треба издавати на многим језицима и на тај начин продирати свуда. Поруку трећег анђеља треба објављивати и помоћу књига и преко живих учитеља. Пробудите се ви који верујете у истину за ово време. Сад је ваша дужност да приложите све што можете, како бисте онима који су добро упућени у истину омогућили да је објаве и другима" (*IX Свед.*, 59).

"Јављајте, хвалите и говорите: Спаси, Господе, народ свој, остатак Израилев" (Јер. 31,7). Божји народ, остатак Израилев треба да објављује добре вести спасења. Док ми у изобиљу имамо Библија, књига и часописа за ширење Јеванђеља, у многим земљама, у свету још увек има много оних који немају исте привилегије. Стога нам је и дужност и част да потпомажемо ширење литературе у разним областима света. Библија је преведена на много језика и дијалекта, али ипак суштински битне књиге, као што су: Пут Христу и Велика борба још увек нису доступне милионима људи.

Колико суботношколских лекција поделимо онима који траже садашњу истину? Узмимо у обзир Пасифичка острва и афричке земље у које порука Реформног покрета још увек није продрла. Имајмо на уму упутство Божје Речи праћено обећањем: "Баџи хљеб свој поврх воде; јер ћеш га наћи послџе много времена" (Проп. 11,1). Морамо ширити Реч Божју док не буде прекасно. Можда очекиване резултате нећемо видети одмах, али ускоро можемо бити сведоци велике жетве када се позни дажд излије у пунины. Будимо мудри пристави који стичу благо на небу – не на овом свету.

За све што је у овом погледу учињено срдечно захваљујемо нашој браћи, сестрама и пријатељима широм света – али сада су потребе веће него икад раније. Будите дарезљиви у овом делу!

Издавачки одсек Генералне конференције

Човек ѿ Божјем срцу

"Покажи ми, Госїоде, ѿуї свој, и иїи ћу у исиїни ївојој; учини нека се мили срцу мојему бојашї се имена ївојеїа." – Пс. 86,11.

"Док је Давид био чист, придржавајући се у свему савета Господњих, Он је у њему нашао 'човјека по срцу својему' (I Сам. 13,14)." – *Духовни дарови, 4а, 87.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Пайїр. и їророци, 740-748; 755-766.*

☐ Недеља

28. окїобар

1. НЕБО ГЛЕДА НА СРЦЕ

а. Зашто је Бог уклонио Саула са израїлског престола? I Сам. 13,13.14.

"Саул је био по срцу Израїља, али Давид је био човек по Божјем срцу." – *Коментари библијских тексїова, 147.*

б. Зашто Јесејев првенац није био помазан за цара - и какву поуку ми треба да извучемо из тога? I Сам. 16,1.6-13.

"Чим су Јесејеви синови били изведени пред Самуила, он је хтео да изабере Елијава, који је био висока стаса и достојанственог држања, али га анїео Божїи, који је стајао поред њега да би га водио у тако значајној одлуци, упути да не расућује према спољном изгледу. Елијав се није бојао Господа. У свом срцу он није био исправан пред Богом. Он би био горд и претерано захтеван господар. Ниједан између Јесејевих синова није био Богом изабран осим Давида, најмлађег међу њима, чије је скромно занимање било да чува очево стадо. Своју скромну пастирску дужност он је извршавао тако савесно и храбро да га је Господ сада изабрао за војсковођу свог народа. И кад је дошло време, он је био спреман да свој пастирски штап замени владарском палицом." – *Дух їророшїва I, 367.368.*

"Племенитост срца управо представља унутрашњу вредност којом једино можемо угодити Господу над војскама. Те истине треба увек да будемо дубоко свесни кад доносимо суд о себи или о другима." – *Пайїр. и їророци, 675.*

2. РЕВНОВАЊЕ ЗА ЧАСТ И СЛАВУ БОЖЈЕГ ИМЕНА

- a. Док су Израилјци стрепели пред разметљивим горостасом из Гата, шта је Давида највише погађало? I Сам. 17,22-26.
- b. Зашто је Давид био потпуно сигуран да може поразити овог горостаса - и колико се то разликовало од охолог хвалисања и прекорачивања дозвољеног? I Сам. 17,32-37.

"Да ли је дух охолости и самопоуздања осмелио Давида да изађе пред тог силног ратника који је пркосно изазивао Бога Израљевог? Давид је био потпуно слободан од таквог духа. Скромно и неразметљиво, он се у својој изјави није позивао на своју мудрост, вештину или снагу, већ на силу Онога који га је спасавао од канџи лава и медведа...

"Давид се у срцу није нимало колебао ни плашио; јер је знао на кога се ослања." – *Знаци времена, 4. март, 1886.*

- c. Зашто је Давид одбио да употреби Саулово оружје и оклоп? I Сам. 17,38.39. Какву поуку то садржи за нас којима је поверена последња порука Божје милости? II Тим. 2,25.26.

"У излагању непопуларне истине, истине која укључује и тежак крст, проповедници треба пажљиво сваку реч да износе онако како је она Богом дана. Својим речима они никада не треба да секу. Садашњу истину они треба да излажу у понизности, у најдубљој љубави за душе и најусрднијој жељи за њихово спасење, препуштајући истини да она сече. Проповеднике других заједница они не треба пркосно да изазивају на полемичко расправљање. Они не треба да се стављају у позицију Голијата који је изазивао израиљску војску. Израилјци нису изазивали Голијата на двобој, него се он у својој охолости хвалисаво уздизао против Бога и Његовог народа. Изазови, хвалисање и ружење морају доћи од противника истине, који поступају као Голијат; али такав дух никада не треба да се види у онима које Бог шаље да објављују последњу поруку милости свету осуђеном на пропаст...

"(Давид) је одложио цареву оружје јер у руковању с тим није имао искуства. Он је имао искуства са Богом, и ослонивши се с пуним поуздањем на Њега задобио је велике победе. Да је узео Саулово оружје стварао би утисак да је ратник, док у ствари био само младић који је дошао од оваца. Он није хтео да указује никакво поуздање у Саулово оружје, већ се у потпуности ослонио на Господа Бога Израљевог." – *Служе Јеванђеља (1892), 188.*

3. ДАВАЊЕ ПРЕИМУЋСТВА

а. Наведи два примера који показују племенитост Давидовог карактера. I Сам. 26,2.7-11; I Днев. 11,15-19.

б. Чему је Давид, кад је постао цар, најпре дао преимућство? I Днев. 13,1-3. Објасни разлог трагедије која је уследила. I Днев. 13,6-11.

"Раздрагану поворку обузе изненадан страх. Давид је био јако погођен и врло узнемирен, и у свом срцу чак је доводио у питање Божју правду. Он је имао намеру да укаже славу ковчегу завета, као симболу Божјег присуства. Зашто је онда дошла та страшна казна да претвори радост у бол и тугу? Осећајући да је опасно имати ковчег завета у својој близини, Давид је одлучио да га остави ту где се тренутно затекао. И место се нашло у кући Овид–Едома Гетејина.

"Узина судбина представљала је казну Божју за прекршај изричито дате заповести. Бог је преко Мојсија дао нарочита упутства о преношењу ковчега завета. Само је свештеницима, потомцима Ароновим, било дозвољено да додирну ковчег или да га погледају кад је био непокривен.

"Давид и његови поданици окупили су се да обаве један свети чин и томе су пришли са пуно воље и радосна срца; али Господ није могао примити њихову службу, јер није била изведена у сагласности са Његовим наредбама. Филистеји, који нису имали појма о Божјим законима, ставили су ковчег на кола кад су га враћали Израилцима и Господ је прихватио њихове напоре. Међутим, Израилци су имали јасно изражену Божју вољу у том погледу, те је занемаривање Његових упутстава значило обешчастити Бога. Узин грех је био у томе што се усудио да прекорачи границу дозвољеног. Преступање Божјег закона ослабило је његову свест о светости истог, и не кајући се за своје грехе, он се – и поред изричите божанске забране – дрзнуо да дирне симбол Божјег присуства. Бог не може прихватити никакву делимичну послушност, нити пак одобрити немарно или олако узимање Његових заповести. Кажњавајући Узу, Бог је хтео да свим Израилцима укаже на то колико је важно строго се придржавати Његових захтева. Тако је смрт једног човека, наводећи народ на покајање, отклонила казну од многих хиљада." – *Паџр. и џророци, 742.743.*

4. ПОТПУНА РЕФОРМАЦИЈА

а. Опиши потресно искуство које је Давид доживео у својој најусрднијој жељи да боље упозна Божје намере. I Днев. 13,12-14.

"Божанска опомена је деловала на Давидово срце. Као никад раније, схватио је светост Божјег закона и потребу строге послушности.

"После три месеца одлучио је да понови покушај у вези са преносом ковчега завета, и сада је пазио да се у свакој појединости поштују Господња упутства." – *Пајџр. и њороци, 743.*

б. Шта је Давид, после дубоког размишљања и молитве, схватио у погледу преношења ковчега? IV Мојс. 4,15; 7,9. Какву поуку из страхопоштовања тада испољеног и начина на који је Давидова вера била награђена, ми треба да извучемо? I Днев. 15,25.26.

"Цар је скинуо своје царско одело, огрнуо се обичним ланеним оплећком, какав су носили свештеници. Он тиме није хтео да покаже како преузима свештеничку дужност: такав огртак су с времена на време носили и други људи. Али је хтео да у тој светој служби буде пред Богом једнак са својим поданицима. Тога дана требало је обожавати Јехову; Он је имао да буде Једини коме ће се одавати почаст...

"Давидовим играњем, које је било израз радости и страхопоштовања пред Богом, многи љубитељи задовољстава правдају данас савремени, модеран плес, али је такво навођење доказа без основе... Музика и игре при радосном хваљењу Бога приликом преношења ковчега немају никакве сличности са данашњим разузданим играма. Том приликом је музицирањем и игром изражавана тежња да се слави Бог и велича Његово свето име. А модерне игре нису ништа друго него сотонино лукавство срачунато на то да људи заборављају на Бога и обешчашћују Његово име." – *Пајџр. и њороци, 744.*

"Прави хришћанин неће желети да иде на неко место забаве или да се ода некој разоноди за коју не може тражити Божји благослов. Њега нећете видети ни у позоришту, ни у дворани за билијар или куглање... Онима који устају у одбрану ових забава кажемо: немогуће је у име Исуса из Назарета да похађамо та места. Не може се тражити да Бог благослови време проведено у позоришту или на игранки." – *Порука младима, 398.*

5. НЕГОВАЊЕ ЧИСТОТЕ СРЦА

- а. Имајући у виду Давидов грех (II Сам. 11,1-27), шта морамо разумети док га посматрамо као човека по Божјем срцу? I Цар. 15,5.

"Кад се Давид одвојио од Бога и честитост свог карактера упрљао злочиним, он није више био човек по Божјем срцу... Када се праведник одврати од своје правде и учини зло, његова ранија праведност не може га поштедети од гњева праведног и светог Бога." – *Духовни дарови IV-a, 87.*

- б. Захваљујући великој Божјој милости, које су мисли помогле Давиду да поново задобије небеску милост и чистоту? Пс. 51,1-4.10.17; 86,11; 119,113.

"Давидова молитва после његовог пада илуструје природу истинског жаљења због учињеног греха. Његово кајање било је искрено, дубоко и истинито. Он не умањује и не прикрива свој грех; у својој молитви он не износи жељу да избегне заслужену казну. Давид је увидео величину свога преступа; свестан оскврнућа своје душе, гнушао се учињеног греха. Молио се не само за опроштење греха, него и за "чисто срце". Он је чезнуо за правом светошћу, за потпуним измирењем са Богом." – *Пути Христју, 21.*

"Давид је често тријумфовао у Богу, а ипак је много размишљао о својој недостојности и грешности. Његова савест није била успавана ни мртва. 'Гријех је мој', наглашава он у свом горком кајању, 'једнако преда мном' (Пс. 51,3). Он није ласкао себи да је грех питање са којим он нема ништа и да то не треба да га забрињава. Увидевши дубину варљивости свога срца, дубоко се гнушао над самим собом и молио се да га Бог својом силом сачува од дрског и намерног срљања у грех, и да га очисти и од тајних преступа." – *Ујушсџва за младе, 5. јул, 1894.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Зашто је Бог за вођу свог народа радије изабрао Давида него његовог најстаријег брата Елијава?
2. Шта је открило Давидова преимућства у његовом сукобу са Голијатом?
3. Зашто је Уза погинуо?
4. Шта треба да знамо о Давидом "игрању" пред Господом?
5. Шта Давидов став према богослужењу чини тако примерним и вредним похвале?

Музика у боґослужењу

"Тако они које искуџи Госџод нека се враџе и дођу у Сион џјевајуџи, и весеље вјечно нека буде над џлавом џиховом; радостџ и весеље нека задобију, а жалостџ и уздисање нека бјеже." – Ис. 51,11.

"Музика сачињава саставни део службе Богу у небеским дворовима, и ми морамо настојати да се у нашим песмама хвале што је могуће више приближимо хармонији небеских хорова." – *Паџр. и џророци, 630.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Еванђелизам, 496-512.*

□ *Недеља*

4. новембар

1. СТВАРАЊЕ БУЧНОГ ВЕСЕЉА

а. Какав начин богослужења Господ прихвата? Пс. 95,1,2; 100,1,2.

"Музика је требало да служи светом циљу, да уздигне мисли свему ономе што је чисто, свето и узвишено, да пробуди у души захвалност према Богу и подстиче побожност...

"Појање је, као део богослужења, исто толико важно колико и сама молитва. Срце мора осетити дух песме да би јој могло дати прави израз." – *Паџр. и џророци, 630.*

б. Која представа треба да нас наведе да пазимо какву музику користимо у богослужењу? Језек. 28,13.14.17.

"Сотона је предводио небески хор. Он је давао први тон, а затим му се придруживало мноштво анђела." – *Знаџи времена, 16. јануар, 1879.*

"Како много има таквих који се тим даром служе да би уздигли сами себе, уместо да прослављају Бога! Љубав према музици наводи непромишлене да се на сакупима ради забаве, забрањеним деци Божјој, сједињују са онима који љубе овај свет. Тако оно што представља велики благослов, ако се правилно употреби, може постати успешно средство којим се сотона служи да одврати мисли од дужности и задржавања на оном што је вечно." – *Паџр. и џрор., 630.*

2. ПОВОД ЗА СЛАВЉЕЊЕ БОГА У ПЕСМИ

а. Којим поводом је Богу први пут одавана захвалност у светим песмама? Књига о Јову 38,4.7.

"Над новоствореном Земљом, која је лебдела лепа и неокаљана, озарена Божјом благонаклоношћу, 'певаху заједно звијезде јутарње и сви синови Божји кликоваху' (Јов 38,7)." – *Васиљшање, 161.*

б. Који је други запажени догађај покренуо анђеле да славе Бога песмама захвалности? Лука 2,13.14.

"Ниједно рођење на овом свету, ни највећи дарови које је Бог дао синовима људским, нису били праћени испољавањем такве радости каквом је поздрављено рођење прореченог Детета у Витлејему. Изнад брежуљака и долина Витлејема одзвањала је захвална песма Божјих анђела. 'Слава Богу на висини, а на земљи мир, међу људима добра воља' (Лука 2,14). О, кад би данас људски род могао да препозна ту песму! Тоновима тада дати речима: 'Слава Богу, мир на земљи, међу људима добра воља' и мелодија тада отпочета шириће се светом до краја времена и одзвањати нашом планетом докле год она постоји. И кад Сунце правде огране са здрављем на својим зрацима, песма која је тада отпочета на бреговима Витлејема одјекнуће гласовима безбројног мноштва 'као глас вода многих и као глас громава силних, говорећи: Алилуја! Јер царује Господ Бог Сведржитељ!' (Откр. 19,6)." – *РН, 5. април, 1906.*

с. Шта је, према Христовим речима, повод радости на небу; и шта треба да буде извор радости за нас? Лука 15,6.7.

"Имајмо увек на уму велику радост коју је Пастир исполио када је срећно вратио изгубљену. Он позива своје пријатеље: 'Радујте се са мном: Ја нађох своју овцу изгубљену!' (Лука 15,6). Усклици радости одзвањају целим небом. И сам Отац радује се спасењу сваке поједине душе певајући. Какав ли се занос, усхићење и света радост описују у овој параболи! Преимућство да учествујемо у овој радости пружа се и свакоме од нас." – *VI Сведочанство, 117.*

"Наука спасења треба да буде мотив сваке проповеди и тема сваке песме." – *Еванђелизам, 502.*

3. ПОУКЕ ИЗ ДАВИДОВЕ ПРАКСЕ

а. Како је опсежно Давид организовао примену песме у богослужењу, и шта ми можемо да научимо из његовог примера? I Днев. 15,22; 25,7.

"Остарели цар (Давид), његов син (Соломун) и њихови саветници сматрали су битним да се све у светој служби обавља редовито, како доликује, савесно и на време. Колико год је то било могуће, следили су систем организације дат Израиљу убрзо по ослобођењу из Египта. Левитима су поверени послови у вези са службом у храму, укључујући руковођење појањем и инструменталном музиком и чување ризнице." – *RH, 12. октобар, 1905.*

"Појање је саставни део богослужења, али неумешан начин на који се ово често спроводи не служи на част Богу и истини. И у томе треба да постоји ред и систем као и у свакој другој грани дела Божјег. Треба организовати групу најбољих певача, чији гласови могу да предводе скуп, а онда и остали могу да им се придруже. Они који учествују у песми треба да се труде да певају хармонично; извесно време они треба да посвете практичном учењу, да би свој таленат могли да употребе на славу Богу." – *Ibid., 24. јул, 1883.*

б. Кога је Давид наименовао да се као певачи придруже свештеницима у богослужењу и одавању славе Богу? I Днев. 16,42; 25,1.6.

с. Како је Давидов избор инструмената за свештенике и певаче допринео да богослужење буде прихватљиво и угодно Богу? II Днев. 5,12.13.

"Музика треба да има своју лепоту, узвишеност и силу. Нека се гласови складно уздижу у изразима хвале и благодарности. Ако је то изводљиво, употпуните своје гласове и инструменталном музиком, тако да се складна хармонија величанствено уздиже к Богу као пријатан и за Њега прихватљив принос. Међутим, дисциплиновати певаче и научити их да правилно певају понекад је теже неголи исправити погрешне навике у молитви или у давању опомена. Многи желе да певају на себи својствен начин, не прихватају никакве консултације и не подносе надзор..." – *IV Сведочанство, 67.*

4. ДА ПЕСМА И МУЗИКА БУДУ УГОДНЕ ГОСПОДУ

а. Шта је наша дужност када користимо дар певања? Кол. 3,16.

"Они који појање чине саставним делом богослужења треба да изаберу песме и мелодије које одговарају карактеру и циљу тог богослужења; мелодије не треба да буду погребне, већ радосне али ипак озбиљне." – *Знаци времена*, 22. јун, 1882.

б. Из каквих побуда и са каквим циљем ми треба да певамо у току богослужења? Ефесц. 5,19; I Кор. 14,15; Пс. 47,7.

"На састанцима многи певају дивне песме, песме о ономе што они треба да учине и што намеравају да учине; али неки то уопште не чине; они не певају срцем и са разумевањем поруке." – *RH*, 27. септембар, 1892.

"Музика је угодна Богу само када њен утицај посвећује и смекшава срце." – *Евангелизам*, 512.

"У Божјим очима ништа није одвратније него разметање инструменталном музиком кад они који учествују у томе нису посвећени, не певају у свом срцу Господу." – *RH*, 14. новембар, 1899.

с. Који савет у погледу употребе бубњева у богослужењу посебно треба да прихватимо срцем? Римљ. 12,1,2.

"Оно што си описао да је било у Индијани, Господ ми је показао да ће се дешавати пред крај времена милости. Демонстрираће се неуобичајене појаве, чуће се узвикивање праћено бубњевима, музиком и игранком. Чула разумом обдарених бића на тај начин биће доведена у такву конфузију да не могу разликовати шта је исправно, а шта није. И то ће се називати деловањем Светог Духа.

"Свети Дух се никада не открива на такав начин, у тако лудачкој галами и буци. То измишља сотона да би прикрио своје лукаво припремљене методе којима настоји да осујети посвећујући и оплемењујући утицај чисте истине за ово време...

"Никакву подршку не треба давати таквој врсти богослужења...

"Таквих појава било је у прошлости а биће и у будућности. Сотона ће музику учинити замком управо начином на који се употребљава." – *Одабране њорукe II*, 36-38.

5. МУЗИКА И БОРБА ЗА БОГОСЛУЖЕЊЕ

а. Какву улогу је музика одиграла у подстицању лажног богослужења у прошлости, и како се она и данас користи у истом циљу? Дан. 3,7; Откр. 13,8.

"Музика је идол пред којим се клањају и многи хришћани који тврде да светкују суботу. Против тако употребљене музике коју може да искористи као средство да допре до срца младих, сотона нема ништа. Његовим циљевима одговара све чиме може да мисли људских бића одврати од Бога и заузме време које би требало да посвете у служби Њему. Он вешто користи она средства преко којих може да изврши најснажнији утицај да што већи број поклоника задржи у пријатној залуђености, док су тако паралисани његовом силом. Кад је усмерена у добром правцу, музика је прави благослов; али је често сотона претвори у своје најмоћније оруђе у поробљавању душа. Када се злоупотреби, она непосвећене води у охолост, сујету и праву лудост. А када се допусти да заузме место побожности и молитве, она постаје страшно проклетство. Млади се често састају ради певања; али, иако исповедају хришћанство, они често обешчашћују Бога и своју веру посве неозбиљним разговорима и својим избором музике. Света музика не одговара њиховом укусу. Указано ми је на јасна учења садржана у Речи Божјој преко којих се прелази потпуно незапажено. Управо те речи надахнућа на дан суда осудиће све оне који нису хтели да их слушају." – *I Свед., 453.*

б. Како ће они који изађу као победници из завршне битке изражавати своју захвалност Богу? Откр. 14,1-5; 15,2-4.

"Нико осим оних сто четрдесет и четири хиљаде не може научити ову песму, јер је то песма њиховог искуства – искуства каквог ниједна друга група никад није имала." – *Велика борба, 572.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Шта је основна сврха музике?
2. Која песма никада неће престати да се пева?
3. Како начин богослужења можемо обогатити употребом музике?
4. Шта морамо постићи нашом музиком да би она била Богу угодна?
5. Како ће сотона користити музику у завршној борби око правог богослужења?

Врлине ѿнозностѿи

"Тако и ви млади слушајѿе сѿарјешине; а сви се слушајѿе међу собом, и сѿециѿе ѿнозностѿ; јер се Боѿ ѿнозностѿима суѿроѿи, а ѿнозностѿима даје блаѿодаѿи." – I Пеѿр. 5,5.

"Иако Величанство неба, Он се заоденуо смерношћу малог детета. То је врлина карактера Христовог." – V Сведочансѿво, 398.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Пророци и цареви, 98-105.*
Рани сѿиси, 59-62.

☐ *Недеља*

11. новембар

1. МИСИЈА ПРОРОКА ИЛИЈЕ

а. Шта је, укратко речено, био животни циљ пророка Илије? I Цар. 18,30.36.

"Бог је желео да се Његова част уздигне као највиша пред људима, и да се Његови савети потврде у очима народа. Сведочанство пророка Илије на гори Кармилу пружа пример онога који се борио само за Бога и Његово дело на земљи. Пророк се обратио Господу Његовим именом: Јехова Бог, именом којим је Он сам означио своју спремност да се спусти до људи, да саосећа са њима. Обратио Му се као Богу Аврамовом, Исаковом и Израиљевом. Он је то учинио да би у срцу заблуделих припадника Божјег народа подстакао понизност и сећања на Господа, и да би измолио за њих Његову незаслужену милост. 'Нека данас познаду да си Ти Бог у Израиљу', завапио је Илија у својој молитви. Част Божја треба да буде уздигнута изнад свега другог, али се пророк молио и да његова мисија буде потврђена (I Цар. 18,36)...

"Цео свој живот Илија је посветио делу реформе. Као глас вапијућег у пустињи, осуђивао је грех и заустављао плиму моралне испачености. И док је за преступнике била укор и осуда, његова порука је представљала балсам из Галада за душе оболеле грехом које су желеле исцељење. Његово ревновање за славу Божју и дубока љубав за дом Израиљев садрже праве поуке за све оне који данас стоје као представници дела Божјег на земљи." – *Лома Линда ѿоруке, 572.*

2. СУПРОТНОСТ НА ГОРИ КАРМИЛУ

а. Опиши Илијину молитву на Кармилу у супротности са молитвом Валових следбеника. I Цар. 18,37-39.26-29.

"Указавши својим сународницима на њихово дуготрајно отпадништво којим су навукли на себе гњев Господњи, Илија их је позвао да понизе срце и да се врате Богу својих отаца, како би се уклонило проклетство са земље Израилеве. Поклонивши се затим невидљивом Богу, он је подигао руку к небу и изрекао једноставну молитву. Валови свештеници су викали, скакали и пенушали од раног јутра до вечери; међутим, док се Илија молио, никакви бесомучни кријисису одзвањали над гором Кармил. Он се молио са уверењем да је Бог присутан, да посматра овај приказ и чује његову молитву. Валови пророци су се молили дивље и нескладно. Илија се молио једноставно и усрдно; он је тражио од Бога да покаже своју надмоћност над Валом да би Му се Израил поново обратио." – *Пророци и цареви, 104.*

б. Пошто је одговор на Илијину молитву уследио одмах - али одмах није дошао и дажд - какву поуку ово пружа нама о вери и делима? I Цар. 18,40-45.

"Док се Илија молио слуга је будно посматрао, шест пута се враћао са места које му је служило као осматрачница, говорећи: Нема ништа – ни облака, ни било каквог знака о киши. Али пророк се није дао обесхрабрити. Преиспитивао је свој живот: да види није ли шта пропустио у одбрани части и славе Божјег имена, признавао је своје грехе и настављао да мучи своју душу пред Богом, тражећи знак да му је молитва услышена. Док је преиспитивао своје срце чинило му се да је све мањи и мањи и у својим и у Божјим очима. Осведочио се да он сам није ништа, а да је Бог све у свему; и кад је дошао до тачке да се у потпуности одрекне себе и да се ослони само на снагу и правду Христову – стигао је одговор..

У историји света никад није било озбиљнијег времена него што су управо дани у којима сада живимо.... Шта смо, шта радимо, на који начин треба да радимо у будућности, то су питања на која тренутно немамо одговор, и не дозволимо себи да останемо млаки, равнодушни, незабринути. Свако од нас треба да се запита: "Шта зе мене значи вечност?" – *RH, 26. мај, 1891.*

3. ХРИШЋАНСКА УМЕРЕНОСТ И СМЕРНОСТ У ОПАСНОСТИ

а. Како Христос описује такозване цркве наших дана? Ис. 4,1. Каква слика је дата у поглављу које представља увод у ово пророчанство - и каква духовна борба је сада у питању? Ис. 3,7-9.16.22-25; Мат. 5,27-29.

"Љубав према украшавању угрожава морал, и жену која као хришћанка треба да се одликује чедношћу, разборитошћу и чисто-том, чини управо супротном ономе што она треба да буде. Халине које упадљиво истичу тело често подстичу чулност у срцу оне која их носи и буде ниске страсти у срцу оних који је посматрају. Бог унапред види да пропаст карактера често долази као последица попуштања охолости и таштини у погледу одевања, и да раскошно одевање гуши жељу да се чини добро." – *IV Свед.*, 618.

"Залуђеност модом, разметљивост и тежња за задовољствима преплављују свет. Неморал је у сталном и страшном порасту. Зашто се хришћанке не труде да буду доследне својој узвишеној вери?" – *Ibid.*, 619.

"Христос се стиди оваквих својих следбеника. Чиме и у чему ми показујемо било какву сличност са Нјим? У чему се наш начин одеванја слаже са библијским ученјем? Не желим да греси овог народа буду на мени, и зато труби дајем овако јасан звук. Већ годинама пишем и говорим о том питању. Моје сведочанство у том погледу сасвим је јасно и одлучно. Не избегавам да савете Божје објавим у потпуности. Желим да будем чиста од крви свију. Чинјеница да световност и охолост све више преовлађују није изговор за хришћанку да се поводи за осталима. Бог јасно каже: 'Не иди за множином на зло' (II Мојс. 23,2).

"Мода изопачује ум и поткопава духовност нашег народа. Робовање моди све више узима маха и међу адвентистима седмог дана и чини више него све друго да одвоји наш народ од Бога. Показано ми је да су правила наше Заједнице у том погледу непотпуна. Свако испољавање охолости у одевању, које је забрањено у Речи Божјој, требало би да буде довољан разлог за примену црквене дисциплине. Уколико нека сестра, и поред свих опомена, позива и молби наставља да спроводи своју изопачену вољу, то се може сматрати јасним доказом да њено срце није уједињено са Христом. 'Ја', и само 'ја' постаје предмет обожавања, и једна таква тобожња хришћанка може многе да одврати од Бога.

"На нама као народу је тежак грех што допуштамо да се чланови наше Заједнице одевају на начин који није у сагласности са нашом вером. Морам се пробудити одмах и затворити врата пред заводљивим кушањима моде. Ако то не учинимо, наше скупштине ће се деморалисати." – *Ibid.*, 620.

4. ОСЛОБОЂЕЊЕ ОБЕЋАНО ОСТАТКУ

- а. У складу са стиховима: I Тим. 2,8-10, како пророчанство из 3. и 4. поглавља књиге Исаијине најављује коначну победу остатка Божјег народа? Ис. 4,3.4.**

"Чиста једноставност и неизвештаченост треба да буду обележја и за станове и за одећу свих оних који верују у озбиљне истине за ово време." – *V Сведочанство, 175.*

"Силе побожности у многим црквама је скоро сасвим нестало. Излети, црквене позоришне представе, приредбе и изложбе, елегантне куће и лично украшавање; – потпуно потискују сваку мисао о Богу. Имања, приходи и овоземаљски послови закупили су мисли, а оно што је од вечнога интереса једва да се и примећује.

"И поред веома распрострањеног опадања вере и побожности, у овим црквама ипак има и правих Христових следбеника. Пре него што се на земљу сруче последње Божје казне, у Његовом народу ће доћи до таквог буђења и оживљавања првобитне побожности какво се није видело од времена апостола. На Божју децу излиће се Његов Дух и сила. У то време ће многи коначно раскинути са црквама у којима је љубав према свету заузела место љубави према Богу и Његовој Речи. Многи, и од проповедника и од верника, радносно ће прихватити велике истине, чије ће објављивање сам Бог подстаћи у то време да би се народ припремио за други Христов долазак." – *Велика борба, 413.*

- б. Како ово представља кључ за нашу сигурност у време невоље? Ис. 4,5.6; 33,14-16.**

"Господ ми је у визији више пута показао да је стварање неких залиха у овоземаљским потребама за време невоље супротно Библији. Уколико би свети чували храну код себе или у пољу као залиху за време невоље, видела сам да би им то – кад земљом завладају крвопролиће, глад и епидемија – насилничке руке одузеле, а њихова поља жњели би други. Тада ће за нас бити време да се у потпуности ослонимо на Бога, и Он ће нас одржати. Видела сам да ће нам хлеб и вода у то време бити осигурани, тако да нећемо оскудевати ни гладовати. Господ ми је показао да ће неки од Његове деце, кад виде како храна поскупљује, у страху куповати залихе одређених намирница и чувати их за време невоље. Затим сам их у време оскудице видела како иду да потраже своје залихе, а оне су постале храна црвима, тако да више уопште нису за употребу." – *Марананџа, 181.*

5. СМЕРНОСТ У ЗАСЛЕПЉЕНОМ И ЗАНЕСЕНОМ СВЕТУ

- a. Какав позив Господ у сажетом облику упућује свом верном остатку? Соф. 2,1-3; 3,8-13.**
- b. У том тражењу и позивању кротких (Соф. 2,3), шта можемо научити из апостолског савета упућеног онима који су изгубили ову врлину? I Петр. 5,5.**

"У својој машти ти стално замишљаш тешкоће и невоље које и не постоје; ситне неугодности преувеличаваш у болна искушења. То није она кротост коју Христос назива блаженством. То је несвето бунтовничко незадовољство које не доликује детету Божјем. Кротост је драгоцену врлину, то је спремност да се мирно и без гунђања поднесе патње и невоље, спремност да се издрже искушења. Кротост је стрпљиво настојање да будемо ведри и срећни под свим околностима. Онога ко је поседује, кротост наводи да увек и за све буде захвалан Господу. Кротост чини човека спремним да поднесе и разочарање и неправду, а да ипак не тежи за осветом. Кротост не значи бити ћутљив и зловољан. Мрзовоља је супротност кротости, јер само рађава и наноси бол другима, а самој себи не доноси никакво задовољство." – *III Сведочанство, 309.*

"Ти си тек ступила у Христову школу; и скоро све мораш да учиш изнова. У погледу одевања не претерујеш расипнички, али си склона да се поносиш својим спољним изгледом. О одевању, у жељи за што мање једноставности, мислиш више него што би требало... Стави свој врат у јарам који Христос препоручује, и у тој потчињености наћи ћеш управо ону срећу коју узалуд покушаваш задобити на себи својештвом начин, настављајући сопственим путем.

"Ти би могла да будеш ведра и расположена само кад би била спремна да своје мисли потчиниш Христовој вољи. Настој без одлагања и у потпуности да преиспитујеш своје срце и да сваког дана умиреш себичности и сопственом 'ја'." – *Ibid., 310.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Како рад и мисију пророка Илије можемо упоредити са нашим задатком?
2. Шта треба да чинимо кад нема одмах одговора на нашу молитву?
3. Како наш спољни изглед и наша одећа одражавају наше духовно стање?
4. По чему су карактеристични одећа, понашање и породице малобројних верника?
5. Како можемо стећи битну врлину кротости сличну Христовој?

Жрѣва ради нашег наслеђа

"А сјушрадан видје Јован Исуса ѓдје иде к њему, и рече: ѓле, јагње Божије које узе на се грѣјехе свијетѣа." – Јован 1,29.

"Гледајте, о гледајте на крст Голготе; посматрајте царску жртву како пати и умире вас ради." – Да ѣознам Њеѣа, 65.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Жеља векова, 728-732; 738-741.*

□ Недеља

18. новембар

1. ДУШЕВНИ БОЛ

а. Шта је јеванђелиста написао о душевном болу Сина Божјег? Мат. 26,38.

"Како мало њих имају представу о душевном болу који је раздирао срце Сину Божјем у току Његовог тридесетогодишњег живота на овој земљи. Његов животни пут од јасала до Голготе био је стално у сенци туге и бола. Он је био 'болник' и подносио је такве душевне патње и тугу које људским језиком није могуће описати." – *Да ѣознам Њеѣа, 66.*

б. Којим речима су Христове патње најсликовитије приказане? Ис. 53,3-5.7.8.

"Иако је мрзео грех пуном мржњом, (Човек бола) је ипак узео на своју душу грехе целог света, док је корачао уз Голготу подносећи казну преступника. Безазлен, подносио је казну преступника; Невин, предао се на жртву због престопа Божјег закона. Казну због греха сваке душе подносио је Син бесконачног Бога. Кривица сваког греха притискала је својим теретом божанску душу Искупитеља света." – *Ibid.*,

"(Искупитељ достојан обожавања) умирао је не као херој обасут почастима које се указују погинулим у рату. Умро је као осуђени злочинац, обешен између неба и земље – умирао је дуготрајним мучењем срамног понижења, изложен заједљивом исмевању и ружењу униженог, злочиначки настројеног и безочног мноштва." – *Ibid.*, 68.

2. ПРИЗОР КОЈИ РАЗДИРЕ СРЦЕ

а. Како наше срце треба да се смекша и потчини деловању Светог Духа док посматрамо Христа у Његовим мукама на крсту? Лука 23,33.34.

"Можете ли, док очима вере посматрате крст и Христове муке на њему, да се жалите на своје невоље и искушења? Можете ли у свом срцу тражити освету за своје непријатеље док са Христових бледих и дрхтавих усана допире молитва коју је упутио за оне који су Га ружили и убијали: 'Оче, опрости им, јер не знају шта чине!' (Лука 23,34)." – *Да ђознам Њеџа, 65.*

б. Како размишљање о Христовом распећу благотворно може да делује на охолост срца која је тако својствена свакоме од нас? I Петр. 1,18-21; Јован 1,29.

"Охолост, славољубље и самоуздицање не могу се одржати у души која успомену на призор са Голготе стално освежава." – *Жеља векова, 640.*

"У смерности и кајању треба да заузмемо место које нам највише доликује, место у подножју Христовог крста. Поуке о кротости и смерности ума најбоље можемо научити док, идући уз Голготу, посматрамо на крсту Спаситеља у агонији, Сина Божјег како умире, Праведник за неправеднике. Посматрајмо (у мислима) Онога који је једном речју могао да сазове у своју одбрану легионе анђела како подноси подругљиво добацивање, исмејавање и мржњу. Он се предао на жртву за грехе света. Кад су Га ружили, није претио; кад су Га лажно оптуживали није отворио уста своја. На крсту се молио за своје убице. Он је умро и за њих. За свакога од њих платио је неизмерну цену. Он жели да се ниједан од оних које је тако скупо платио не изгуби. Без гунђања је подносио ударце и немилосрдно бичевање. На такву жртву без отпора и без жаљења пристао је Син Божји. Његов престо је од вечних времена и Његовом царству неће бити краја." – *Да ђознам Њеџа, 65.*

"Сва та понижења Он је као Величанство неба подносио због кривице осуђеног човека. У свом понижењу Он се спуштао све дубље и дубље, све док није више било дубине до које би се могао спустити – да би уздигао човека из његове моралне унижености. Све то било је због тебе." – *Ibid., 68.*

3. ТЕШКЕ ПОСЛЕДИЦЕ ГРЕХА

а. Како неуважавање Христове жртве утиче на нашу природну склоност да угађамо себи? Јевр. 10,26.

.....

.....

"Оне који тврде да држе Божји закон а у срцу попуштају греху Верни Сведок укорава. Они се хвале да су богати у познавању истине; али не живе у складу са њеним светим начелима. Истина није посветила њихов живот. За такве који исповедају држање Божјих заповести а живе супротно вери коју исповедају Верни Сведок каже да су слепи, несрећни, сиромашни и наги." – *Вера и дела*, 31.

б. Објасни повезаност између греха, закона и крста. Римљ. 7,7; I Јов. 3,4.5.

.....

.....

"Исус је умро да спасе 'свој народ од гријеха њихових' (Мат. 1,21), и искупљење у Христу значи престати са преступањем Божјег закона и бити потпуно слободан од греха; ниједно срце које подстиче непријатељство против Божјег закона није у хармонији са Христом, који је страдао на Голготи да закон оправда и уздигне пред целим свемиром." – *Ibid.*, 95.

"Наша љубав према Христу биће сразмерна дубини наше освечености о греху, а спознаја о греху долази управо преко закона. Међутим, ако гледамо на себе, то наш поглед одвраћа од Исуса, који је дао свој живот за нас да би нас искупио од сваког безакоња. Вером се позивамо на Христове заслуге, и Његовом крвљу наша душа се чисти од греха. Тада много јасније увиђамо зла и опасности којима смо изложени, и постајемо све више захвални за ослобођење добијено у Христу. Христово јеванђеље не даје људима одобрење да преступају Божји закон, јер су управо преступом истога отворене уставе трагедији која преплављује свет.

"Грех је и данас убитачан исто тако као што је био у време Адамово. Јеванђеље не обећава Божју наклоност никоме ко остајући у непокајању преступа Његов закон. Изопаченост људског срца, кривица преступа и пропаст проузрокована грехом, све је то разјашњено жртвом на крсту којом нам Христос отвара пут спасења." – *Ibid.*, 96.

4. ПРАВА ПРЕДСТАВА О КНЕЗУ МИРА

а. Шта Свети списи уче о задивљујућој привлачности Христовог распећа? Јован 3,14.15; 12,32.

.....

.....

"Крст са Голготе нам сада снажним и непобитним доказима говори зашто треба да љубимо Христа, и зашто треба да Га сматрамо првим, последњим и најбољим у свему." – *Да ђознам Њега*, 65.

"Ако сте постали свесни својих греха, не посвећујте све своје снаге жаљењу због тога, већ гледајте у Христа и живите. Исус је наш једини Спаситељ." – *Одабр. њоруке I*, 352.

б. Шта је први корак у додељивању Христове правде свакоме од нас? Јован 6,37; II Кор. 5,21; I Јов. 1,9.

.....

.....

"Нека се овде нико не осећа потпуно безнадежним; јер то није тако. Можда увиђате да сте грешни и несавршени; али управо због тога вам је неопходан Спаситељ. Имате ли греха које треба признати, не пропуштајте време. Ово су златни тренуци. Ако признајемо гријехе своје, вјеран је и праведан да нам опрости гријехе наше, и очисти нас од сваке неправде" (I Јов. 1,9). Они који су гладни и жедни правде наситиће се, јер је Исус то обећао." – *Ibid.*, 352.353.

с. Док такозвани хришћански свет ужива у паганском празновању Божића, са каквом озбиљношћу ми треба да имамо на уму разлоге Христовог страдања? Јер. 10,1-6.

.....

.....

"Јуче је био Божић. Јесте ли попут мудраца са Истока посветили своје дарове Исусу? Или по измењеном правилу, који је увео непријатељ, угађате и служите себи? Дарови се сада поклањају пријатељи-ма уместо Ономе који је за нас толико жртвовао. Све те дарове требало би усмерити другим каналом, како би се употребили у спасавању људи." – *Поглед управљен горе*, 374.

5. ПОКРЕТАЧКА СИЛА

а. Како небески анђели цене Христову жртву, и какву поуку ми треба да извучемо из тога? Откр. 5,11.12.

б. На шта Христовим распећем треба заиста да будемо покренути? Римљ. 5,8-11; Гал. 5,6; II Кор. 5,14.15.

"Вера која се огледа у делима је управо оно што вама недостаје. Како се таква дела чине? То се постиже љубављу. Шта је љубав? Због чега је љубав заблистала таквим сјајем са крста на Голготи? Крст је био подигнут између неба и земље, и спасење се задобија гледањем на тај крст. То је Отац прихватио; војске анђела су приступиле крсту, и сам Бог се погнуо у знак да је жртва прихваћена. То је био одговор на захтев неба, и човек може да буде спасен Христовим посредовањем, само ако заиста поверује у Њега. Захваљујући потпуности и савршенству те жртве човек се измирио са Богом и Бог са човеком...

"Сада, када је светлост допрла до нас треба да се држимо њених зрака. Ђаво стално ради против тога. Веру која кроз љубав ради Христос је потврдио на крсту Голготе. То је љубав коју је Он показао и за моју душу. Христос је умро и за мене. Он ме је откупио уз неизмерну цену и испаштао за све што је у мом животу било увредљиво за Њега. Али ја морам да сарађујем с Њим. Морам узети Његов јарам на себе. Морам носити јарам Христов и Његово бреме. Морамо учити друге како да се уздигну из грешног стања у којем смо се налазили и да се живом вером држимо правде која је у Христу Исусу. То је једини начин на који грешник може да буде спасен." – *Вера и дела, 72.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. О чему сведочи Голгота?
2. Како ова тема треба да утиче на наш став?
3. Шта нам Христово распеће говори о Божјем закону?
4. Објасни привлачну силу крста са Голготе.
5. Како ми треба да одговоримо на Христову жртву поднесену нас ради?

Прилоз њрве субоше у месецу За Молићвени дом у Албанији

Албанија је европска земља на Југозападном делу Балканског полуострва, између Црне Горе, Македоније, Грчке, Јадранског и Јејејског мора, на територији од 28748 квадратних километара. Према попису из 2011. године имала је 2831740 становника.

Службени језик је албански; верска припадност: исламисти 70%, православни 20%, католици 10%. Албанија је преко 40 година била под веома строгим комунистичким режимом који је искорењивао сваку религију и уводио атеизам. Од 1990. године народ Албаније се ослободио тог притиска, и сада је верска слобода загарантована уставом.

Прва мисионарска делатност Реформног покрета овде почела је 2002. године када је брат Кампадонико дошао да живи у Албанији поводом својих студија на овдашњем универзитету. Док је био овде он је искористио прилику да растури око 400 мањих памфлета на албанском језику. Нешто касније брат Саскау из Румуније који живи у Италији неколико пута је посетио Албанију. Захваљујући помоћи браће из Румуније, Немачке, Хрватске, Италије и Генералне конференције обезбеђена су средства за штампање публикација и мисионарско-јеванђељска делатност је отпочела у Албанији. У току 2010. године, млади библијски радник (брат Паулеску из Румуније) и његова породица одазвали су се позиву да се преселе у Албанију као стална мисионарска породица. Уз помоћ Господњу, овај брат се труди да учини најбоље што може у ширењу садашње истине у овој области где рад није нима-ло лак.

Једна од садашњих потреба Албанске мисије, поред ваших молитава, је финансијска помоћ да се овде прво подигне Молићвени дом. То би, попут куле светиље, народу Албаније стално ширило светлост садашње истине. Из тог разлога и у име Албанске мисије, молимо вас да размотрите потребе Господњег дела, у овом крају света где је још апостол Павле проповедао Јеванђеље (Римљ. 15,19.20). Помозите нам својим добровољним прилозима да и овде подигнемо споменик за Господа.

Захваљујемо се унапред за вашу помоћ, и Господ нека вас благослови.

Ваша браћа и сесѝре из Албаније

Улагање у небеско злато

"Савјешујем те да купиш од мене злато огњем жеженога, да се обогајиш." – *Откр. 3,18.*

"Господ овде показује да припадницима Његовог народа треба нешто више од самог спољашњег богослужења. Он од њих тражи чисту и неопогањену религију. Злато које им препоручује да купе од Њега је злато карактера." – *Билиен Ген. конференције 6. јун, 1909.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Христове поуке, 91-95.*

☐ *Недеља*

25. новембар

1. ЖИВИМО У ВРЕМЕНУ ЛАОДИКИЈЕ

а. Опиши природну склоност својствену свим хришћанима који живе у периоду познатом као Лаодикија - после 1844. године. Откр. 3,17. Шта ми треба да чинимо у вези са овим?

.....

"Имена седам цркава симболички представљају цркву у разним периодима хришћанске ере." – *Дела айосџола, 441.*

"Порука упућена лаодикијској цркви односи се на наше стање." – *РН, 23. јул, 1889.*

"Опомена за последњу цркву мора такође да се објави свима који тврде за себе да су хришћани. Порука упућена Лаодикији, слично мачу оштром с обе стране, мора да стигне до свих цркава." – *VI Све-дочанство, 72.*

б. Шта свако од нас мора да схвати док проучава поруку упућену Лаодикији? II Кор. 10,12; 13,5.

.....

"Циљ поруке (упућене Лаодикији) није навести било кога да суди својој браћи, наређујући им шта треба да чине, куда треба да иду; већ да свако преиспитује своје срце и пази на своје личне поступке." – *Духовни дарови II, 223.*

2. ДРАГОЦЕНА ПРЕПОРУКА

а. Шта је прво што Верни Сведок препоручује Лаодикији - и зашто је то тако неодложно? Откр. 3,18 (први део).

"Велики Искупитељ приказује се у улози небеског Трговца који, на-товарен драгоценостима, иде од врата до врата и нуди своја непроцењива блага." – *Коментари библијских џексџова*, 894.

"Вера и љубав су право богатство, чисто злато које млади Лаодикијци, према препоруци Верног Сведока треба да купе. Ма колико да смо богати овоземаљским благом, све то неће нам омогућити да купимо драгоцен лек који лечи болест душе, болест названу млакост..." – *IV Сведочанство*, 84.

"Злато у огњу жежено, које Он препоручује, представља веру и љубав. То злато обогаћује срце хришћанским врлинама, јер је претапано у ватри све док се није сасвим пречистило, и што се више пречишћава све је блиставије." – *Ibid.*, 85.

"Неки ће можда рећи да очекујући Божје одобравање због својих добрих дела уздигемо своје заслуге. Истина је да својим добрим делима не можемо задобити ниједну победу; али без тога не можемо постати победници. Купити то што нам Христос препоручује можемо само ако испунимо услове које Он поставља. Истинске дарове Његове милости, чија је вредност непроцењива и који ће издржати пробу свих невоља и тешкоћа можемо добити само вером и понизношћу која је плод послушности и усрдне молитве. Врлине захваљујући којима издржавамо патње и прогонства и на делу доказујемо своју честитост и искреност представљају злато које своју вредност показује у ватри топионице. То драгоцено благо Христос нуди свакоме од нас, говорећи: 'Да купиш од мене злата жеженог у огњу'. Беживотно, површно и формално обављање дужности не чини нас хришћанима. Морамо се ослободити духовне млакости и искусити истинску обраћеност, или ћемо изгубити спасење." – *Ibid.*, 85.

б. Шта открива кобни недостатак небеског злата? Језек. 33,30-33.

"Много је усрдних напора уложено за Лаодикијску цркву и њене припаднике. Опомена и бодрење: 'Будите ви дакле савршени као што је савршен Отац ваш небески' (Мат. 5,48), упућена је и њима. Али они нису наставили рад који су отпочели Божји весници. Они су чули истину, али су пропустили да је примене на себе и да оно чему су поучени спроведу у дело." – *Коментари библијских џексџова*, 891.

3. ОЧЕВИДНИ ДОКАЗИ О НАШЕМ СИРОМАШТВУ

а. Шта показује нашу природну склоност сумњи да се порука Лаодикији не односи на нас? Јер. 17,9; Марко 4,17.

"Указано ми је на Божје провиђење у поступању са Његовим народом и видела сам да је свако кушање у процесу чишћења и оплемењивања оних који тврде да су хришћани показало да су неки били само троска. Није се увек појавило само чисто злато. У свакој верској кризи понеко подлегне искушењу. У процесу решетања које Бог допушта многи опадају као суво лишће. Благодатање увећава број такозваних верника. Невоље их чисте из Заједнице; јер такви у својој души нису чврсто повезани са Богом. Кад најћу невоље или прогонства због Речи Божје многи погазе своју веру, многи нас напуштају јер у ствари и 'не бијаху од нас'. – *IV Сведочанство, 85.*

"Нека се овакви присете како су пре неколико месеци и сами гледали на држање неких који су тада били у сличном положају као они сада. Нека озбиљније размисле о свом понашању према онима који се кушају." – *Ibid., 86.*

"Свим припадницима наше Заједнице нуди се небеска одећа. Сваки појединац треба да испољи највеће интересовање за овај Христов позив. Браћо и сестре, да ли и ви можда размишљате овако: 'Ове оштре и недвосмислене речи не односе се на мене; моје духовно стање је свсим добро; иако можда нисам тако ревностан као неки други, ја верујем у истину. Они на које се ова порука односи нека је прихвате; мислим да је некима заиста потребна'. Ви који овако мислите и разумете, будите сигурни да се ова порука управо на вас односи." – *Коменџари библ. џексџова, 892.*

б. Опиши други симптом који открива озбиљан недостатак овог злата. Мат. 15,8; Јевр. 3,12. Како можемо да се излечимо од тога?

"Вера у скори Христов долазак све више ишчезава. 'Неће мој господар још да дуго доћи', говори се не само у срцу, него се то отворено изражава и речима а најодлучније потврђује делима. Духовна обамрлост у овом времену стражења обузима чула народа Божјег." – *III Сведочанство, 236.*

"Док вам се скупоцености неба још нуде, искористите прилику и купите што вам недостаје – злато љубави и вере, беле хаљине које представљају правду Христову." – *Коменџари библ. џексџова, 892.*

4. "САВЈЕТУЈЕМ ТЕ ДА КУПИШ"

а. Како драгоцености неба можемо "купити" када исте представљају бесплатан дар? Ис. 55,1,2.

"Спасење је за нас Божји дар, а ипак је овде приказано као нешто што треба купити и платити. На тржишту којим управља божанска милост, у Светим списима Божје Речи, драгоцени бисер приказан је као нешто што се може купити без новца и без цене. На том тржишту небеска добра може да добије свако. Ризница драгуља истина отворена је за све. 'Гле, дадох пред тобом врата отворена', каже Господ, 'и нико их не може затворити'. На тим вратима нема стражара с мачем. Гласови и изнутра и с врата одзвањају једногласно: 'Дођи!' Глас Спаситеља усрдно и љупко позива: 'Савјетујем те да купиш у мене злата жеженог у огњу, да се обогатиш' (Откр. 3, 8. 18).

"Христово Јеванђеље је благослос који сви могу имати. Најсиромашнији могу да стекну спасење исто тако као и најбогатији; јер се то не може купити никаквим овоземаљским богатством, већ само добровољном послушношћу и пристанком да себе предамо Христу као Његову откупљењу својину. Чак и највише образовање само по себи не може човека довести ближе Богу. Фарисеји су имали сва и овоземаљска и духовна преимућства и охоло су се хвалили: 'Богат сам и обогатио сам се, и ништа не потребујем', а ипак је сваки од њих био 'несрећан, и невољан, и сиромаш, и слијеп и го' (Откр. 3, 17)... Ми нисмо у стању да спасење своје душе заслужимо, али морамо за тим тежити са таквим интересовањем и истрајношћу као да смо спремни да све на свету дамо за то." – *Христове поуке, 92.*

"Морамо тражити драгоцени бисер, али не на тржиштима или литацијама овог света, нити пак на овоземаљски начин. Цену тог бисера не можемо платити ни сребром ни златом, јер и то све припада Богу. Одбаците идеју да било каквим земаљским или духовним преимућствима можете обезбедити спасење својој души. Бог тражи од вас добровољну послушност. Он вас позива да одбаците своје грехе.

"Има људи који изгледају као да непрестано траже небески бисер. Али и поред тога, они никада не напуштају сасвим своје рђаве навике. Они не умиру себи и сопственом 'ја', да би Христос могао да живи у њима. Стога они никада и не налазе драгоцени бисер. Они у свом срцу нису победили несвето славољубље ни љубав према уживањима и привлачностима овог света. Они нису спремни да узму крст и да иду за Христом путем самоодрицања и жртве. Скоро хришћани, али не сасвим – они изгледају сасвим близу царства небеског, али ипак не могу да уђу у њега. Скоро, али не сасвим спасен, значи не скоро него сасвим изгубљен." – *Ibid., 93.*

5. ЗЛАТО ПРЕЧИШЋЕНО У ОГЊУ

а. Опиши дело које Христос жели да изврши у срцу свакога од нас у овом периоду Лаодикије. Мал. 3,3,4.

"Све у нашем карактеру што не може да уђе у град Божји, за-служује прекор и осуду. Ако се потчинимо Господу спремни да прођемо кроз процес прочишћавања, сва троска и стране примесе изгореће. Кад избраници Божји приме светлост која одговара времену у ком живе, они неће бити наведени да уздижу и величају себе. Они неће преправљати мерило према сопственом карактеру; јер је Господ одредио мерило по којем карактер сваког појединца треба да буде проверен..." – *Коментари библијских текстова, 417.*

б. Наведи практичне примере како се тај процес чишћења и оплемењивања одвија. Римљ. 5,1-5.

"Човек округлог духа је неоплемењен, груб и неотесан; његово срце није осетљиво, већ тврдо као камен тако да се на њега не може утицати. За њега је једина помоћ да падне на Стену и да се разбије. Такве Господ ставља у топионицу, да би их прокушао у ватри као што се прокушава злато. Кад буду тако оплемењени да се у њима огледа Његов лик, процес пречишћавања ће престати; али ако се они не покажу као право злато, ватра топионице прогутаће их као троску." – *Објављени рукојиси XVII, 116.*

"Купимо веру и љубав, та драгоцену и дивна својства нашег Искупитеља, која ће нас оспособити да нађемо пут до срца оних који још не знају за Њега, који су хладни и удаљени од Њега услед неверовања и греха. Он нас позива да купимо беле хаљине које представљају Његову узвишену правду, и маст за очи да бисмо могли разликовати духовно од свакодневног и обичног. О, зар да не отворимо врата свог срца оваквом небеском Посетиоцу?" – *Коментари библијских текстова, 892.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Зашто Христос стално истиче да нам је неопходно Његово злато?
2. Како се због наше немарности можемо изложити опасности да одбијемо ову Христову понуду?
3. Колико то духовно злато кошта?
4. Зашто то злато има посебну вредност у овим последњим данима?
5. Која нам накнадна преимућства пружа стицање духовног злата?

Беле хаљине

"Савјетујем *ѿ*е да куйши од мене... бијеле хаљине, да се обучеш, да се не ѿкаже срамо*ѿ*а *ѿ*олош*ѿ*ње *ѿ*воје." – *О*ѿ*кр. 3,18.*

"Прва поука коју морају научити сви који желе да буду Божји сарадници јесте да буду слободни од самопоуздања; тада су припремљени да приме карактер Христов." – *Жеља векова, 226.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Христ*ѿ*ове оч. ѿоуке, 121-163.*

☐ *Недеља*

2. децембар

1. КОЈЕ ХАЉИНЕ ТРЕБА ДА ОБУЧЕМО?

а. Објасни како духовна нагост Лаодикије има своје корене кроз целокупну људску историју. Откр. 3,18; I Мојс. 3,6-10.

"Бело рухо невиности носили су наши прародитељи кад их је Бог настанио у светом Едему. Они су живели у савршеном складу са вољом Божјом. Сва њихова љубав и сва њихова најлепша осећања била су посвећена њиховом небеском Оцу. Дивна и за око пријатна светлост, светлост која долази од самог Бога, окружавала је овај свети пар. Те хаљине светлости биле су симбол њихове духовне одеће – небеске невиности. Да су остали Богу верни, били би заувек одевени у то рухо. Али својим падом у грех пресекали су своју везу са Богом и светлости која их је до тада окружавала нестало је. Наги и посрамљени, покушавали су да небеско рухо надокнаде покривалом сплетеним од смоквиног лишћа.

То је исто оно што преступници закона Божјег не престају да чине од дана кад су Адам и Ева први пут отказали послушност. Они плету покривала од смоквина лишћа да би покрили голотињу своју проузроковану преступом. Они носе рухо које су сами направили, – покушавајући сопственим делима да покрију и своје грехе и да се на тај начин учине угодним Богу.

Али то је потпуно немогуће; јер ништа што је човек измислио не може да замени изгубљено рухо невиности." – *Христ*ѿ*ове ѿоуке, 277.278.*

2. СТИЦАЊЕ ПОВЕРЕЊА У ХРИСТОВУ ПРАВДУ

а. Чиме је Христос испољавао Божју правду док је живео на земљи? Ис. 42,21. Опиши став који је Он заузимао у сваком погледу. Пс. 40,8.

б. Опиши опасност са којом се суочавао у погледу праведности. Суд. 21,25.

"Самоправедност је опасност овог времена; то одваја душу од Христа. Они који се ослањају на сопствену правду не могу да схвате како то спасење долази преко Христа. Они грех називају правдом а правду грехом. Они не схватају колика зла проистичу из престаупа нити разумеју шта значи имати страх од закона; јер не уважавају Божји морални критеријум. Разлог што данас има толико лажних обраћења у томе је што се Божји закон тако мало цени. Уместо Божјег мерила праведности, људи уздижу сопствена мерила којима оцењују карактер. Гледајући кроз замрачено стакло, они народу износе лажне идеје о посвећености, подстичући на тај начин самољубље, охолост и самоправедност. Учење о посвећености које многи заступају веома је варљиво, јер ласка необраћеном срцу; али најбоље што се може проповедати грешнику је истина о обавезности захтева Божјег закона." – *Вера и дела, 96.97.*

с. Шта треба да обележава наш став према нама самима и према заблуделима? Ис. 6,1-7; Језек. 9,4.

"У последње време, припадници народа Божјег ће уздисати и ридати због гадова који се чине на земљи. У сузама ће опомињати грешнике да не газе Божји закон, и понизити се пред Господом у неизрецивој тузи и покајању. Грешници ће се подсмевати њиховој тузи и правити шале на рачун њихових озбиљних опомена. Али управо је тај душевни страх и понизност ових верника највећи доказ да они поново стичу снагу и племенитост карактера изгубљену услед греха. Они уочавају сву одвратност греха баш зато што су се приближили Христу и управљају поглед на Његову савршену чистоту. Благост и понизност су услови успеха и победе. Круна славе очекује све оне који се понизе у подножју крста." – *Пророци и цареви, 403.*

3. ДВА МОЛИТЕЉА

а. Која погрешна представа о праведности прља живот многих који се сматрају савесним хришћанима? Ис. 65,2-6; Лука 18,9-12.

"Религија фарисеја уопште не може да гане душу, јер он не тежи за карактером који је сличан Божјем ни за срцем које је пуно љубави и милосрђа. Он се задовољава религијом која се одражава само у спољашњем животу. Његова праведност је само његова, – плод његових сопствених дела и одмеравана људским мерилима.

Сви они који себе сматрају праведницима, презиру остале људе. Судећи о себи углавном према другима, фарисеј исто тако и друге процењује према себи. Своју праведност он упоређује са њиховом, и уколико су други људи гори утолико он себи изгледају праведнији. Његова самоправедност наводи га да оптужује друге. 'Остали људи' су за њега преступници закона Божјег и као такве он их осуђује. Тиме он открива дух сотоне, који је 'опадач браће наше'. С таквим духом, он у својој молитви није могао да ступи у разговор душе с Богом, и вратио се кући без Божјег благослова." – *Хр. ѿоуке, 122.*

б. Какву утеху Небо, с друге стране, шаље свакој покајничкој души? Лука 18,13.14; Пс. 51,17.

"Христос је узео на себе да буде наш заступник и јемац, и Он не занемарује никога. Он који није могао поднети да људска бића буду изложена вечној пропасти, већ је своју душу дао на смрт њих ради, с најдубљим саосећањем и милошћу гледа на сваку душу која схвата да се сама не може спасти.

Свакоме који очајава Он ће помоћи да се уздигне. Он који је својим измирењем ставио људима на располагање безгранично благо духовне силе неће никада пропустити да ову силу не употреби у њихову корист. Све своје грехе, бриге и боли ставимо код Његових ногу, јер нас Он љуби. Сваки Његов поглед и свака Његова реч треба да нам уливају поуздање. Он ће наш карактер формирати и изградити према својој вољи." – *Хр. ѿоуке, 128.*

"Док размишљамо о Његовој чистоти и узвишености тада тек у правој светлости видимо своје слабости, недостатке и своје сиромаштво. Постајемо свесни да смо изгубљени и безнадни, одевени у одећу самоправедности, као и сви остали грешници. Увиђамо да се сопственом добротом и побожношћу никад не бисмо спасли, већ само неизмерном Божјом милошћу." – *Ibid., 129.*

4. ПРИПИСАНА И ДОДЕЉЕНА ПРАВДА

а. Како се Христова правда приписује нама? Римљ. 3,23-26; 5,17-19.

"Ми немамо никакве своје правде којом бисмо удовољили захтевима Божјег закона. Међутим, Христос нам је отворио пут за повратак у изгубљену домовину. Живећи на свету усред истих изазова и искушења с којима се и ми сусрећемо, Он је водио безгрешан живот. Умро је за нас, и сада нам нуди своју правду, док наше грехе преузима на себе. Ако Му се предате и прихватите Га као свог личног Спаситеља, Његовом ћете заслугом бити проглашени за праведне, ма колико грешан био ваш протекли живот. Ваш је карактер сада замењен Христовим карактером и Бог вас прихвата као да никада нисте згрешили." – *Пути Христии*, 56.

б. Шта је Христос такође вољан да учини у нама и преко нас - и на који начин? Гал. 2,20; Јован 16,13 (први део).

"И више од тога, Христос може да мења срце. Он вером борави у вашем срцу. Одржавајте ту везу с Христом посредством вере и непрекидно Му подређујте своју вољу. Све док будете тако чинили, Он ће деловати у вама да желите и да радите у складу с Његовом светом вољом... С Христом који ће деловати у вама, ви ћете испољавати исти дух и чинити иста добра дела као и Он – дела правде и послушности." – *Христииове њоуке*, 56.

"Кад се потпуно предамо Христу, наше срце се сједињује с Његовим, наша воља се стапа у Његову вољу, наш ум постаје једно с Његовим, наше мисли се заробљавају у покорност Њему – ми живимо Његовим животом. То значи бити обучен у хаљине Његове правде. И онда, Господ кад погледа на нас, неће видети покривало од смоквина лишћа, ни нагост и одвратност греха, већ своје дивне хаљине правде – савршено покораване Његовом закону." – *Христииове њоуке*, 278.

"Победа се не може задобити без најусрдније молитве и понизности испољене на сваком кораку. Нашој вољи не треба присилно наметати сарадњу са небеским силама, она мора добровољно да се потчини Богу." – *Знаци времена*, 18. мај, 1904.

"Христос жели да се вежбамо у једноставности вере, да бисмо имали право на Његове заслуге. Ако Га се само дотакнемо вером, светлост, слава и сила Божја даће нам се." – *Ibid.*, 10. јун, 1889.

5. ОДЕВЕНИ КАО ПОБЕДНИЦИ

- а. Чиме Христос сликовито приказује суштински значај прихватања одеће коју нам је Он припремио? Мат. 22,1-4.11-14. Објасни шта то практично значи за нас.**

"Човек који је на гозбу дошао без свадбеног руха представља стање многих који живе у данашњем свету. Они тврде да су хришћани и полажу право на благослове Јеванђеља и предности које оно пружа, али не осећају никакву потребу да мењају свој карактер. Они никада нису искрено окајали своје грехе. Они уопште не увиђају колико им је Христос потребан и не траже Га у вери. Они нису победили своје наслеђене или стечене склоности неправди и злу. Па ипак у себи мисле да су довољно добри, и самоуверено се ослањају на сопствене заслуге уместо да се уздају у Христа. Као они који само слушају Реч Божју, дошли су на гозбу, али одело Христове правде никад нису обукли." – *Христове поуке*, 281.

- б. Опиши стварни живот у Христу. II Кор. 10,5; Филиб. 2,12.13.**

"Бог жели да ми постанемо господари над собом. Али нам Он не може помоћи без нашег пристанка и сарадње. Божји Дух делује преко сила и способности које су дате човеку. Ми своје намере, жеље и склоности не можемо сами довести у склад с вољом Божјом, али 'ако смо вољни', Спаситељ ће то извршити за нас." – *Дела айосиола*, 361.

"Беле хаљине представљају чистоту карактера, Христову праведност која се незаслужено даје грешнику. То је одећа изаткана на небеском разбоју, која се може купити само од Христа и то животног добровољне послушности." – *IV Сведочанство*, 85.

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Шта у духовном смислу значи "голотива"?
2. Чиме се ми излажемо опасности да "плетемо" савремене "прегаче од смоквиног лишћа"?
3. Објасни супротност између фарисеја и цариника.
4. Каква је разлика између приписане и додељене праведности?
5. Колико коштају беле хаљине?

Мелем за очи

"Савјетујем те да купиш од мене... и мелем за очи да помажеш очи своје, да видиш." – *Опкр. 3,18.*

"Тај божански мелем за очи даје бистрину вида и духовног распознавања. У Христу је изобиље свих блага божанске милости и доброте. Он још увек позива: 'Савјетујем те да купиш од мене'." – *IV Сведочанство, 85.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Порука младима, 260-264.*

☐ *Недеља*

9. децембар

1. ПРОСВЕТЉАВАЊЕ ЗАМАГЉЕНОГ ВИДА

а. Шта је трећа препорука у савету Верног Сведока Лаодикији - и како то треба применити у пракси? Откр. 3,18 (посл. део); Мат. 6,22.

"Маст очиња представља уље Његове милости које души за-слепљеној духовним мраком враћа духовни вид, како би могла да уочава разлику између деловања Духа Божјег и духа непријатељевог." – *Коментари библијској књизи, 894.*

"Око је осетљива савест, унутрашња светлост ума. Од његовог коректног погледа и оцене зависи духовно здравље читавог бића. Реч Божја, кад се примени као 'маст очиња', проузрокује оштру грижу савести јер је осведочава о греху. Међутим, та оштрина је неопходна да би дошло до оздрављења и да би се очи управиле само на славу Божју. Огледајући се у великом Божјем огледалу морала и врлине (закону Божјем), грешник види себе онаквог какав у ствари јесте и како га Бог види, и каје се пред Богом верујући у Господа нашега Исуса Христа..." – *Ibid., 893.*

"Лаодикијци... нису потпуно слепи, јер у том случају очиња маст не би могла да им поврати вид нити би били у стању да препознају својства Христовог карактера. Одричући се уображеног задовољавања самим собом, одбацивањем свега што није добро ма колико вам то било драго, каже Христос, ви можете купити: злато жежено у огњу, беле хаљине и маст очињу неопходну да боље видите." – *Ibid., 894.*

2. ТЕЖЊА ЗА РАСПОЗНАВАЊЕМ

- а. Шта је узрок да наша духовна чула оболе од слабости у распознавању - и како то може да се деси и онима који имају велику светлост? Књига о Јову 6,30; I Јов. 2,9-11.**

"Душа прво мора бити осведочена о греху како би грешник осетио жељу да приђе Христу. 'Гријех је безакоње (преступање закона)' (И Јов. 3,4). 'Ја гријеха не познах осим кроз закон' (Римљ. 7,7). Када је заповест нашла приступ Савловој савести, грех је откривен а он (Савле) је умро. Грешник не може бити осведочен о својој кривици ако не схвати шта сачињава грех. Немогуће је да човек искуси библијско посвећење док сматра да – уколико верује у Христа – није битно да ли се покорава закону Божјем или не.

"Оне који тврде да држе Божји закон а у срцу попуштају греху Верни Сведок осуђује. Они тврде да су богати у познавању истине; али они се не усклађују са њеним светим начелима. Истина не посвећује њихов живот. За оне који тврде да држе Божје заповести а живот им је супротан ономе што исповедају, Верни Сведок каже да су слепи, несрећни, сиромашни и наги.

"Божји закон је огледало које човеку – кад му приђе – савршено показује његов лик онакав какав јесте. Неки ту своју слику забораве чим се окрену од огледала, док други придају погрдне и увредљиве епитете Божјем закону, као да тим отклањају недостатке свог карактера. Ипак има и оних који признајући осуду Божјег закона, окајавају своје преступе и вером у Христове заслуге усавршавају хришћански карактер." – *Вера и дела, 31.*

- б. Наведи пример у коме је јасно распознавање сматрано очевидним доказом о Божјој присутности. Шта је била суштина Соломунове молитве, и зашто је то било по вољи Господу? I Цар. 3,9.10.**

"Господ је похвалио Соломунову молитву и била Му је по вољи. Њему су и данас по вољи молитве оних који у вери и молитви вапију Њему за помоћ. Он ће сигурно одговорити на усрдне молитве у којима се тражи припрема и оспособљеност за Његову службу. У одговору на такве молитве, Он ће увек рећи: Ево ме. Шта хоћеш да ти учиним?." – *Коментари библијских њекстиова, 170.*

3. ПОРЕЂЕЊЕ

- а. **Чиме је Исус показао да визуелно просвећивање може настајати постепено? Марко 8,22-24. Објасните духовно поређење у Лаодикији.**

"Многи у Заједници приказани су ми слично дрвећу које хода. Они морају имати драгоценије и дубље искуство да би препознали замке које обмањивач поставља да би их ухватио у своју мрежу. Ништа се не сме предузимати на половичан начин." – *Одабране њоруже II, 395.*

"Људи који немају свакодневно искуство с Богом неће разумно поступати у испуњавању својих светих одговорности; они ће светлост сматрати заблудом, а за варљиве заблуде говориће да су светлост, бркаће илузије и стварност, правиће 'од планине кртичњак и од кртичњака планину'... Исус не жели да човек посматра људе као дрвеће које хода већ да све види јасно." – *Еванђелизам, 593.594.*

- б. **Како посебно помазање Христовим балсамом за очи - слично исцељењу слепог човека - доприноси разумевању науке, реформације и јединства међу истинским верницима? Марко 8,25; Ефесц. 4,11-16.**

"Права вера, једина вера Библије, која учи о опроштењу једино кроз заслуге распетог и васкрслог Спаситеља, која заступа оправдање кроз веру у Сина Божјега, омаловажена је, оспоравана, исмевана и одбачена. Оптужена је да води у занос и фанатизам. Међутим, она је живот Исуса Христа у души, активно начело љубави, објављено кроз Светога Духа који једино може да учини човека плодним у добрим делима. Христова љубав је погонска сила сваке вести о Богу, која је икада долазила са људских усана. Каква нас будућност очекује ако сви не дођемо у јединство вере?

"Кад дођемо у јединство вере за које се Исус молио, овој дугој борби коју подстичу сотонини агенти доћи ће крај. Више нећемо гледати како људи кују планове према назорима овог света зато што им недостаје духовно чуло вида које распознаје духовне вредности. Они сад виде људе као дрвеће које хода, зато им је потребан божански додир да би гледали као што Бог гледа и да би радили као што је Христос радио. Тада ће стражари у Сиону јединствено давати труби јасан и одређен звук." – *Свед. њрој. 468.*

4. БИТНО РАСПОЗНАВАЊЕ

а. Шта представља једну од најозбиљнијих одговорности Божјих радника, посебно у окружењу свих могућих забуна последњих дана? Језек. 44,23.

"Мелем или маст за очи представља Божју милост која нас уразумљује да разликујемо добро од зла и да разоткријемо грех у било ком облику да се појави. Бог је својој Заједници дао очи и тражи да их помаже тим мелемом Његове мудрости да би њен духовни вид био потпуно јасан; али многи желе да Заједницу лише тих очију само кад би могли јер не желе да њихова дела изађу на светлост, да не би били укорени." – *IV Сведочанство*, 85.

"Морамо бити изузетно пажљиви и смерни пред Богом, како бисмо добили духовни мелем за очи да можемо разликовати деловање Светог Божјег Духа од утицаја оног духа који уноси необуздану слободу и фанатизам. 'По родовима њиховим познаћете их' (Мат. 7,20). Они који заиста гледају на Христа мењају се у Његово обличје, и уз помоћ Господњег Духа расту до пуног узраста људи и жена у Христу Исусу. Свети Божји Дух инспирише људе љубављу и чистоћом; и та оплемењеност се испољава у њиховом карактеру." – *Одабр. ѿруке I*, 142.

б. Опиши резултате духовног распознавања - и апел који се упућује свакоме од нас. Проп. 8,5.

"Маст за очи представља духовно расуђивање које ће вас оспособити да видите сотонине лукаво постављене замке и да их избегнете, да разоткријете грех и да га се гнушате, да препознате истину и да јој се покоравате." – *V Сведочанство*, 215.

"Дух пун поштовања и истинске понизности схвата да се срце мора потчинити сили Божјој. Анђели Божји, као 'службени духови који су послани да служе онима који ће наслиједити спасење' отварају очи нашег ума и срца да увидимо чудесну лепоту закона Божјих у свету природе и у вечним истинама које нам открива Свети Дух." – *Мој живић данас*, 318.

"Бог је сваком појединцу одредио његов посао који нико други не може да одради за њега. О, кад би сваки од вас применио маст за очи коју препоручује Верни сведок, како би увидео своје недостатке и схватио како Бог гледа на љубав према свету која потискује из срца љубав према Богу." – *IV Сведочанство*, 588.

5. МОЛИТВА И ПРОУЧАВАЊЕ БИБЛИЈЕ

а. Зашто многи жалосно пропадају не прихватајући помазање небеским мелемом за очи? I Кор. 2,14.

"Данас одговорни људи, на сваком месту, треба верно и будно да чувају чистоту Заједнице у сваком погледу. Нама је неопходно, о толико неопходно, оштроумно распознавање и сигурно духовно чуло вида. У овим данима када грех и безакоње толико узимају маха, наше очи треба да буду помазане небеским балсамом за вид, да бисмо све око себе могли сагледати у правој светлости." – *RH*, 26. октобар, 1905.

б. Да бисмо примили благослов истинског распознавања, каква треба да буде наша свакодневна молитва и пракса? Пс. 119,18; Јевр. 5,14.

"Библију никад не треба проучавати без молитве. Само Свети Дух нам може помоћи да схватимо важност лако разумљивих стихова и сачувати нас да не изврћемо на своју погибао тешко разумљиве истине...

"Искушења често изгледају неодољива зато што се занемари молитва и проучавање Библије, и онда онај који се куша не може одмах да се присети Божјих обећања и да се сотони супротстави библијским оружјем. Анђели су, међутим, стално око оних који су вољни да буду поучени божанским истинама, и у време велике невоље и када то буде неизбежно, они ће их подсетити управо на оне истине које им тада затребају." – *Велика борба*, 530.

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Зашто нам је неопходан мелем за очи што Верни Сведок препоручује Лаодикији?
2. Како се тај мелем примењује?
3. Зашто примена тог мелема често задаје бол?
4. На који начин многи виде људе као дрвеће које хода?
5. опиши став и молитву оних који прихватају небески мелем за очи.

Покајање и њобода

"Ја којеџод љубим оне и карам и њоучавам: њосџарај се дакле, и њокај се." – *Оџкр. 3,19.*

"Бог нас не оставља због наших греха. Можда смо били у заблуди и жалостили Његов Дух; али кад се покајемо, и у скрушености срца затражимо опроштај, Он нас неће одбацити." – *Одабране њоруке I, 350.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *I Сведочансџво, 132-137.*

Недеља

16. децембар

1. ПРИМЕР ПОКАЈАЊА

а. Какву опомену и поуку треба да извучемо из искуства апостола Петра? Мат. 26,33.69-74.

б. Како призор из Гетсиманије може и треба да нас надахне кајањем дубљим него што смо икад искусили? Мат. 26,33.69-75; Јевр. 12,3.4.

"Петар се свог Учитеља, који 'бјеше човјек бола и туге, вичан патњама', одрекао у часу Његовог понижења. Али се искрено покајао и поново обратио. У скрушености душе поново се предао своме Спаситељу. Готово заслепљен сузама, пожурио је у усамљеност Гетсиманског врта, пао ничице на земљу управо тамо где је видео свог Спаситеља обливеденог крвавим знојем у Његовој страшној агонији. Мучен тешком грижом савести сећао се да је у тим страшним часовима спавао док се Његов Учитељ молио. Његово охоло срце сада се потпуно разбило а његове сузе квасиле су земљу на коју је недавно капао крвави зној драгог Сина Божјег. Са тог места у врту Петар се вратио као потпуно обраћен човек, спреман да покаже самилост према онима који се кушају. Понизивши се у потпуности могао је да саосећа са слабима и залуталима. Сад је могао да упозорава и опомиње оне који су у својој охолости склони претеривању, и заиста се удостојио да утврђује своју браћу." – *III Сведочансџво, 386.*

2. ВРАЋАЊЕ НА БОЖЈЕ ПУТЕВЕ

а. Наведи један од библијских савета који нарочито треба наглашавати данас? I Јов. 2,15-17.

"Има нешто због чега се треба кајати. Наклоност према свету, себичност и лакомство разједају духовност и сам живот Божјег народа.

"Љубав према свету већ годинама представља посебну опасност за припаднике Божјег народа. Себичност и лакомство су греси који управо из тога проистичу." – I Сведочансџиво, 132.

б. Зашто Божја Реч представља кључ за право обраћење? Јевр. 4,12-16.

"Обраћење је дело које многи не умеју да цене. Није то мала ствар преобразити један земаљски, греху склон дух и довести га до познања неизречиве љубави Христове, богатства Његове милости и узвишености Бога, тако да душа буде прожета божанском љубављу и обузета небеским тајнама. Човек који ово разуме гледа на свој ранији живот са згражањем и мржњом. Он мрзи грех и долазећи са скрушеним срцем Господу, спреман је да пригрли Христа као живот и радост душе. Он се одриче ранијих задовољстава. Он има нове мисли, нова осећања, нове интересе, нову вољу; нове су и његове патње, жеље и љубав. Он се одваја од телесних жеља, жеље очију и поноса живота које је раније стављао испред Христа, и сад Христос постаје драг његовог живота, круна његове радости." – II Свед., 323.

"Дела светости, која су му се раније чинила тегобним, представљају сада његову радост. Реч Божја која му је пре била неинтересантна и досадна, постаје му сада предмет проучавања и саветник. То је писмо које му је сам Бог написао и које носи печат Вечнога. Он према њој оцењује и одмерава своје речи и дела. Заповести и претње које су садржане у њој уливају му страхопоштовање, али се зато чврсто држи њених обећања и снажи своју душу присвајајући их за себе. Он сада бира друштво најпобожнијих, а клони се безбожника чије је друштво некада толико волео. Он сад осуђује њихове грехе којима се раније смејао. Он се одрекао самољубља и таштине и сад живи у Богу, богатећи се у добрим делима. То је посвећење које Бог захтева од нас. Он не прима ништа мање." – Ibid., 324.

3. ПРИХВАТАЊЕ САВЕТА ВЕРНОГ СВЕДОКА

а. Какву сигурност можемо имати када искрено окајемо своје лаодикијско стање? Дјела 3,19.20.

"Послушајмо савет Верног Сведока. Купујмо злато жежено у огњу да се обогатимо, беле хаљине да се обучемо и маст за очи да боље видимо. Уложимо извештан напор. Ова драгоценост преимућства неће нам се сама наметнути без икаквог нашег учешћа. Прихватањем савета: 'Буди ревностнији и покај се', морамо се ослободити своје млакоти. Морамо се пробудити, увидети у чему грешимо, и најусрднијим кајањем одбацити своје грехе.

"Показано ми је да браћа која поседују имовину морају уложити посебан труд да би раскинули са својим земаљским благом и савладали своју љубав према свету. Многи од њих љубе овај свет и своје овоземаљско благо, али нису вољни да то увиде. Они морају бити ревностнији и окајати своју себичност и лакомство, како би љубављу према истини савладали све друго. Видела сам да многи од оних који су богати пропуштају да купе злато жежено у огњу, беле хаљине и маст за очи. Њихова ревност и усрдност нису сразмерне значају и вредности циља који су себи поставили.

"Видела сам те људе како се упињу и боре за овоземаљске поседе. Какву ревност, усрдност и енергију улажу да би стекли земаљске вредности од којих ће ускоро морати да се растану! Како је погрешна и ништавна процена којом се руководе! Они планирају и муче се од јутра до мрака, жртвујући своју снагу и удобност за стицање земаљског блага. Улагање такве ревности за злато жежено у огњу, беле хаљине и маст за очи, донело би им далеко пожељније благо и вечни живот у царству Божјем. Видела сам да је ова маст за очи онима који имају овоземаљско благо потребнија него икоме. Многи од њих су слепи за своје стање, за своју потпуну приврженост овоме свету. О, када би могли да прогледају и да то увиде!

"'Ево стојим на вратима', каже Христос, 'и куцам, ако ко чује глас мој и отвори врата, ући ћу к њему и вечераћу с њим, и он са мном' (Откр. 3,20). Видела сам да су многи нагомилали толико прљавштине на вратима свога срца да се та врата уопште и не могу отворити. Неки морају да отклоне тешкоће које постоје између њих и њихове браће. Други опет морају да напусте зле склоности, себичност и лакомство да би могли да отворе врата. Има и таквих на чијим вратима се нагомилао свет који спречава сваки прилаз срцу. Сва та прљавштина мора се отклонити да би они могли да отворе врата Спаситељу и да Га приме са добродошлицом." — *1 Свед., 133.134.*

4. ПРОЦЕС КОЈИ ДОВОДИ ДО ПОБЕДЕ

а. Које разумевање и задатак представљају кључ духовне победе за Божји народ? Ис. 55,8,9; 58,1. Како се неки обмањују у настојању да избегну ову стварност? I Цар. 18,17.

"Многи се кушају у погледу нашег дела, питајући се: да ли је исто од Бога. Падајући у то искушење, неки постојеће тешкоће и забуне кроз које народ Божји пролази приписују управо Сведочанствима укора која су им упућена. Они мисле да немир и тешкоће стварају они који изнесе поруку опомене, који указују на грехе народа и појединачу у настојању да их исправе. Многе је непријатељ душа обмануо и завео. Они сматрају да би се напори брата и сестре Вајт могли прихватити кад они не би стално осуђивали зло и указивали на грех.

"Неки не прихватају наша Богом дана Сведочанства, ласкајући себи да и ми можемо бити обманути, а да су они у праву. Они сматрају да припадницима народа Божјег нису потребна тако јасна сведочанства и укори, јер је с њима Бог. Овако кушани појединци, с обзиром да су у души увек ратовали против савесног укоравања и осуде греха, спремни су да повичу: 'Говорите нам миле ствари'. Како такви схватају поруку Верног Сведока упућену Лаодикији? Ту не може бити никакве обмане. Ту поруку слуге Божје морају пренети млакој цркви, како би се њени чланови пробудили из свог осећања сигурности и опасне обманутости у погледу свог стварног стања пред Богом. Ово Сведочанство ће их, ако га прихвате, пробудити на делотворан рад и навешће их да се понизе пред Богом и признају своје грехе." – III Сведочанство, 239.

"Припадници народа Божјег морају увидети своју грешност, пробудити се на искрено кајање и одбацивање греха који су их довели у тако жалосно стање духовног сиромаштва, слепоће, несреће и страшне обманутости. Показано ми је да одређено и оштро Сведочанство мора да живи у Заједници. То једино одговара поруци упућеној Лаодикијцима. Зло се мора осудити, грех се мора назвати његовим правим именом, безакоњу су морамо супротставити брзо и одлучно, како би се све то искоренило из редова нашег народа." – *Ibid.*, 240.

б. Шта се дешава када пристанемо да врата свог срца отворимо Христу? Откр. 3,20 (посл. део).

"Чим пристанемо да одбацимо своје грехе и да признамо своју кривицу, нестаје препрека које душу одвајају од Спаситеља." – *Одбране њорукe I*, 325.

5. ИСЦЕЉЕЊЕ И ПРИХВАТАЊЕ КОД БОГА

а. Која порука пуна наде и утехе прати савет Верног Сведока упућен Лаодикији? Откр. 3,19; Јер. 3,22.23.

"О, чудесне ли љубави Божје! После све наше млакости и греха Он каже: 'Вратите се к мени, и ја ћу се вратити к вама, и исцелићу вас од свег отпадништва и застрањивања вашег'. 'Вратите се к Мени, и ја ћу се вратити к вама, и исцелићу вас од свег отпадништва и застрањивања вашег'. Ове речи анђео је поновио неколико пута.

"Неки су спремни да се са задовољством врате. Други не допуштају да порука упућена лаодикијској цркви изврши било какав утицај на њих. Они једнако настављају да клизе све дубље и биће избљувани из уста Господњих. У милости код Њега остаће само они који се искрено покају.

"Ми заиста можемо победити. Да; потпуно, у свему победити. Исус је умро да би пред нама отворио пут, омогућивши нам да победимо сваку злу склоност, сваки грех, свако искушење и да на крају седимо заједно с Њим.

"Имати веру и наследити спасење, преимућство је свакога од нас. Сила Божја се није умањила. Видела сам да би Он радо испојио своју моћ као што је то чинио у прошлости. Припадницима Заједнице Божје недостаје снага да се у вери и молитви боре са Богом као Јаков, кад је завапио: 'Нећу Те пустити док ме не благословиш' (1 Мојс. 32,26). Постојаност и истрајност у вери стално изумире. Таква вера мора да оживи у срцу Божјег народа. Благослов Божји мора се тражити у усрдној молитви." – *1 Сведочанство, 134.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Какву поуку треба да извучемо из победе коју је Петар задобио у свом искуству?
2. Какве плодове доноси право обраћење?
3. Наведи неке од препрека које могу да блокирају врата срца?
4. Зашто је вест укора у исто време и порука наде?
5. Објасни суштину наде коју Верни Сведок нуди Лаодикијцима.

Несебичносћ у служби Богу

"Не за дјела љаведна која ми учинисмо, нећо ѿ својој милосћии сјасава нас..." – Тийу 3,5.

"Они који живе најближе Исусу најдубље осећају своју недостојност, и своју наду они полагају само на заслуге распетог и васкрслог Спаситеља." – Да ѿознам Њега, 125.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Хрисћове ѿоуке, 335-369.*

☐ *Недеља*

23. децембар

1. ИЗЛИВИ ЗАХВАЛНОСТИ

**а. Како је Христос описао богослужење које Бог радо прихвата?
Јован 4,23.**

.....

"Наш Бог је Бог ревнитељ и љубоморно тражи од нас да Му у лепоти светости служимо духом и истином." – *V Сведочансћиво, 559.*

"Када свака струна нашег срца одзвања захвалношћу нашем Творцу, не само у Псалмима, хвалоспевима и песмама духовним него у свему што чинимо у свом животу, ми живимо у присној заједници са небом. Та захвалност се тада огледа у срцу, у породици и у приватном животу исто тако као и на јавном богослужењу. То сачињава праву службу Богу." – *Да ѿознам Њега, 322.*

б. Којим мислима и разумевањем право богослужење надахњује присутне? Титу 3,5-7.

.....

"Зар мислиш да се не смеш надати Божјем благослову зато што си грешник? Сети се да је Христос дошао на свет управо зато да спасе грешнике. Ми немамо ништа чиме бисмо могли да се препоручимо Богу; наша потпуна беспомоћност на коју се можемо позвати сада и увек представља разлог који нам Његову спасоносну моћ чини толико неопходном." – *Здравље и срећа, 47.*

2. КО ЗАИСТА ЗАСЛУЖУЈЕ НАШЕ ПОВЕРЕЊЕ?

а. С каквим циљем смо ми створени - и шта све Бог узима у обзир у својој жељи да нам подари вечни живот? Ефесц. 2,4-10.

"Према томе, ми у себи немамо ничега чиме бисмо могли да се хвалимо. Немамо разлога да уздигемо себе. Једина основа наше наде је Христова правда која нам је приписана, и оно што Његов Дух чини у нама и кроз нас." – *Пуџ Христџу, 57.*

б. На шта морамо усредсредити своју пажњу да бисмо избегли главну замку пале људске природе? Јер. 9,23.24.

"Он (Христос) види да дух самоправедности представља стални узрок слабости и правог проклетства за Заједницу... Многи који су постигли неки незнатни напредак, постали би охоли и надмени, осећајући се вишим и бољим од других. Волели би да им се ласка. Били би љубоморни, ташти и охоли. Тешко би подносили и саму помисао да нису довољно уважавани. Од такве опасности Христос је желео да заштити и поштеди своје ученике." – *Христџове љоуке, 365.*

"Свако хвалисаво приписивање заслуга самом себи није на свом месту. (Јер. 9,23)

"Награда нам се на крају неће дати због неких наших заслуга, да се нико не би хвалисао, већ ће нам бити дана само из милости..."

"Љубав се радује истини и не прави никаква поређења која проистичу из зависти. Онај ко заиста има љубав ништа друго не упоређује осим несавршености сопственог карактера и Христове велике љубави и милости." – *Ibid., 366.*

"Кад год се гаји задовољство самим собом, делу Божјем се наноси штета."

"Оно што наше дело чини Богу угодним није дужина радног стажа, већ спремност и оданост које у раду испољавамо. Свака наша служба тражи да јој се несебично и у потпуности предамо. Најскромнија дужност извршена искрено и несебично, дража је Богу и од највећег дела запланог користољубљем и саможивошћу. Он гледа колико ми негујемо дух Христов и у коликој мери у свом раду испољавамо сличност са Његовим карактером. За Њега је љубав и верност испољена у раду битнија него и сама чињеница колико смо урадили.

"Само кад себичност умре у нама, кад се престанемо борити за првенство и превласт, кад срце буде испуњено само захвалношћу и кад љубав постане миомирис нашег живота – тек тада ће Христос моћи заиста да борави у нама и бићемо признати као Божји сарадници." – *Христџове очигледне љоуке, 367.*

3. ЖИВОТ ПРОЖЕТ ЉУБАВЉУ

а. Опиши пријатан мирис живота правог Христовог следбеника. Ефесц. 5,1-4.

"У свом настојању да се оправда, грешник нимало не може да се ослони на своја добра дела. Он мора да призна сваки свој грех и да прихвати сваки нов зрак светлости која ће осветљавати његов пут. Он треба вером једноставно да се ухвати за безбедност која се тако изобилно и бесплатно налази у крви Христовој. Он вером прихвата обећања Божја која му преко Христа омогућују оправдање, освећење и искупљење. И ако следи Исуса, он ће смерно ходити у светлости радујући се у њој и преносећи је и на друге. Будући оправдан вером, он уноси ведро расположење у своју послушност и у цео свој живот." – *Коментари библијских џексџова, 635.*

б. Како се у сажетом облику може изложити достојанство хришћанског живота? Михеј 6,8.

"Право служење Богу састоји се у тесној сарадњи са Христом." – *Хришћанска служба, 96.*

"Сигурност да нас Бог прима налазимо једино у Христу, Његовом љубљеном Сину, а добра дела су само резултат деловања Његове љубави која прашта грехе. Наша добра дела нису никаква сведоџба којом бисмо се препоручили Богу, и ми сами по себи не поседујемо ништа на основу чега бисмо могли да полагемо неко право на спасење своје душе. Спасење је незаслужени дар који Бог – само Христа ради – поклања ономе који узверује. Свака узнемирена и забринута душа може вером у Христа да нађе мир, и тај мир ће бити у сразмери са њеном вером и поуздањем у Бога. Својим добрим делима не можемо полагати право на спасење своје душе.

"Али зар добра дела стварно немају никакве вредности? Да ли Бог на грешника који сваког дана некажњено наставља да грешити, гледа са истим одобравањем као и на онога који се вером у Христа труди да буде исправан? Библија одговара: 'Јер смо Његов посао, саздани у Христу Исусу за дјела добра, која Бог напред приправи да у њима ходимо' (Ефесц. 2,10). У својој божанској мудрости и незаслуженој милости, Бог је одредио да добра дела буду награђена. Он нас прихвата захваљујући једино заслугама Христовим; а дела милости, љубави и милосрђа која ми чинимо представљају само плодове вере и постају за нас благослов; јер људи треба да приме награду по делима својим." – *Коментари библијских џексџова, 523.*

4. ПОБОЖНОСТ У ПРАКСИ

а. Који високи позив Христос упућује сваком вернику појединачно? Мат. 5,14-16; Гал. 5,5,6.

"Онај који највише воли Исуса учиниће највише добра. Нема границе корисности човека који, одрекавши се својих себичних жеља, отвара пут да Свети Дух делује на његово срце и живи животом потпуно посвећеним Богу. Ако су људи вољни да се подвргну потребној дисциплини не жалећи се и не сустајући на путу, Бог ће их учити непрекидно, из дана у дан. Он чезне за тим да испољи своју милост. Ако је Његов народ вољан да уклони препреке, Он ће излити воду спасења да обилно потече људским каналима. Кад би људи скромних могућности били подстицани да чине све оно што они могу да учине, кад се на њих не би стављале руке с намером да се спречавају у својој ревности, данас би било стотину радника за Христа тамо где постоји само један.

"Бог људе узима онакве какви су и припрема их за своју службу, ако су вољни да Му се предају. Дух Божји, примљен у душу, оживљава све способности. Потчињен утицају Светога Духа ум се без резерве посвећује Богу, развија се хармонично и снажи се, тако да је у стању да схвати и испуни захтеве Божје. Слаб и несталан карактер мења се и постаје јак и непоколебљив. Стална побожност успоставља тако тесну везу између Исуса и Његовог ученика да хришћанин постаје налик на Њега по духу и карактеру. Својом везом с Христом он стиче јасније и шире погледе. Његов ум постаје изоштренији а расуђивање одмереније. Човек који чезне за тим да буде у служби Христовој осећа на себи такву животворну силу Сунца Правде да је у стању да доноси много рода у славу Божју." – *Жеља векова*, 227.

"Прави карактер није нешто што човек може споља да стави на себе, него зрачи изнутра. Ако желимо да упутимо друге на пут правде, онда начела правде морају бити усађена у наше мисли и срце. Својим исповедањем вере можемо изложити само теорију, али наша свакодневна побожност поткрепљује речи истине. Доследан живот, посвећен разговор, непоколебљиво поштење, активан, добронамеран дух, пример побожности – то су средства помоћу којих се светлост преноси свету." – *Ibid.*, 286.

5. ФИНАЛНИ ЗРАЦИ СВЕЛОСТИ

а. На који начин и у ком ставу једино можемо учествовати у делотворном ширењу последње Божје поруке људском роду? Лука 17,3-10.

"Последњи зраци милосрђа, последња порука милости коју треба објавити свету, представља откривање Његовог карактера, пуног љубави. Божја деца треба да манифестују Његову славу. Својим животом и карактером они треба да открију шта је све милост Божја учинила за њих.

"Блиставе зраке Сунца правде треба одсјајивати у добрим делима – у речима истине и светим поступцима." – *Христове поуке*, 380.

"Миомирис Христових заслуга чини наша дела Богу угоднима и то нас оспособљава да чинимо дела за која ће нас Он наградити. У самим нашим делима нема никаквих заслуга. И кад учинимо све што је у нашој моћи, треба да се убројимо у бескорисне (залудне) слуге. Ми не заслужујемо никакву захвалност од Бога. Учинили смо само оно што смо били дужни учинити, и наша дела нису извршена снагом наше грешне природе.

"Господ нам налаже да се приближимо Њему и Он ће се приближити нама; и приближујући се Њему ми примамо благодат помоћу које чинимо дела која ће он моћи да награди." – *Коментари Библијских текстова*, 523.

б. Који неизбрисиви подсетник ће најсјајније блистати кроз бескрајна времена вечности? Зах. 13,6.

"Сваки траг распећа (на Христовим рукама) причаће повест о чудесном искупљењу човека и о високој цени којом је то искупљење стечено." – *Рани сјиси*, 193.

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Зашто се захвалност тако изричито захтева у служењу Христу?
2. На који начин се небеска светлост нарочито шири у овом мрачном свету?
3. Шта бива са нашим духовним искуством кад се у њега увуче охолост у било ком облику?
4. Објасни неразводну повезаност између вере и дела у хришћанском животу.
5. Шта представља последњу поруку овом свету - и главну тему у небу?

Певајмо у срцу своје

"Говорећи међу собом у ѿсалмима и химнама и ѿјесмама духовним, ѿјевајући и ѿјући Госѿоду у срцу своје, захваљујући сваѿда за све Боѿу и Оцу у име Госѿода нашеѿа Исуса Христѿа." - Ефесѿ. 5,19.20.

"Бог се слави песмама захвалности које се уздижу из чиста срца пуног љубави и истинске оданости према Њему... Благодарност коју хришћани осећају и мир Божји који влада њиховим бићем покрећу их да певају у срцу своје Господу и да одговарајућим речима стално изражавају свој дуг љубави и захвалности своје љубљеном Спаситељу који их је толико љубио да је и живот свој жртвовао да би они имали живот вечни.

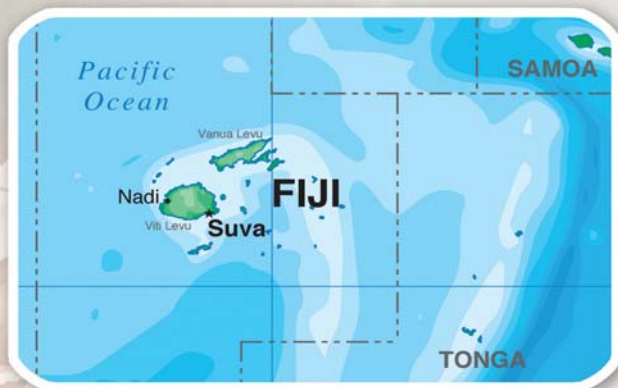
Историја о песмама записана у Светим списима пуна је наговештаја о употреби и благодатима песме и музике. Музика се злоупотребом често изопачује, и тако постаје једна од најзаводљивијих средстава за кушање. Међутим, правилно употребљена, она представља драгоцену Божју дар намењен да наше мисли уздиже ка ономе што је узвишено и племенито, да нам душу надахне и уздиже.

Као што су се синови Израилеви, путујући кроз суморну пустињу, храбрили и разведравали мелодијом светих песама, тако Бог жели да и Његова деца данас свој путнички живот на овоме свету учине радосним. Ни на један други начин се Његове речи не могу тако дубоко утиснути у памћење као што се то постиже понављањем истих у песми. Таква песма има чудесну моћ. Она има силу да смекша грубу и неотесану природу, силу да оживи мисли и пробуди саосећање, да подстакне на складну акцију, и да одагна потиштеност и зле слутње које обесхрабрују и слабе наше напоре.

Песма представља један од најуспешнијих начина да се духовне истине утисну у срцу. Колико се пута душа дубоко потиштена и готова да се преда очајању, сети неке Божје Речи – из давно забрављеног ресфрена певаног у детињству – и искушења губе своју снагу, живот добија нови смисао, нови циљ, и тако стечено охрабрење и радост преносе се и на друге." – *Мој животић данас*, 99.

Добровољни дар прве суботе

6. ОКТОБАР 2012
За Молитвени дом
на острвљу Фиџи

3. НОВЕМБАР 2012
Литература за нове
мисије

1. ДЕЦЕМБАР 2012
За Молитвени дом
у Албанији